

תפילת מנחה וערבית של שבת

כפי מנהג ק"ק רומא יע"א ע"י דוד ויונתן פציפיצי

Minhà e Arvit per l'entrata dello Shabbat

secondo il rito della Comunità Ebraica di Roma

David e Jonathan Pacifici

Edizione in e-book per www.torah.it 2006-5766

"...anche il gas non c'era, non ne parliamo, c'era quella bellissima cucina dove la mamma accendeva i fornelli. Mi ricordo che quei fornelli si spegnevano il venerdì sera e si riaccendevano il sabato sera dopo l'uscita dello Shabbat e la prima luce che vedevo era la carta che bruciava, faceva la fiamma e illuminava la cucina. E allora si sentiva quel senso di festa..."

Dalle memorie infantili (anno 1918 circa) di

Fernando Pacifici

cui questo Siddur è dedicato. Sia la sua memoria di benedizione. I nostri Maestri, che hanno stabilito che all'inizio dell'amidà si ripetesse il verso "O Signore, apri le mie labbra affinché la mia bocca esprima la tua lode", ci hanno voluto insegnare che anche la capacità di pregare, così come tutto quanto avviene nell'universo, è opera ed espressione della volontà di D-o.

La preghiera è un modo importante per diffondere la gloria dell'Eterno, per far conoscere la Sua misericordia verso tutte le creature e per raggiungere finalmente la redenzione universale.

Quale giorno è più indicato a ciò dello Shabbath, giorno in cui l'Ebreo è animato dalla *neshamà yeterà* e dispone di una dimensione diversa per realizzare il vero significato della Tefillà?

Vada pertanto il *chazzak veemaz* agli autori di questo testo che hanno voluto *lezakkoth et harabbim* e dare ad ognuno la possibilità di accogliere degnamente "*la sposa del Sabato*".

Prof. Elio Toaff *Rabbino Capo*

Lo Shabbat

Non è certo un caso se miliardi di uomini in tutto il pianeta scandiscono i ritmi della loro vita e del loro lavoro ricorrendo ai ritmi ed al ciclo produttivo di uno dei popoli più esiguo per numero e più debole per possedimenti territoriali.

Il fatto è che se la missione del popolo ebraico è di diffondere in tutto il mondo la "luce" della Torà, il suo insegnamento etico, per portare con la moralità nei rapporti tra gli uomini la pace tra tutti i popoli, nel campo del riposo sabbatico che accoppia inscindibilmente la dignità dell'uomo e la dignità del lavoro, il successo è stato strepitoso.

Nessuno contesta più che il lavoro e le preoccupazioni quotidiane debbano settimanalmente essere messe da parte per consentire all'uomo una pausa che non è solo un momento di recupero delle energie profuse nella produzione del proprio sostentamento ma anche e soprattutto un momento di ricerca di se stessi e di contatto con i propri cari nella serenità di un giorno diverso.

Se questo è vero per tutti gli uomini, quanto più lo è per l'ebreo che all'arrivo dello Shabbat viene proiettato in un mondo di diversa e superiore spiritualità ricevendo dal Creatore una seconda anima, una neshamà yeterà, per affrontare la santità di una giornata speciale nel corso della quale poprio la presenza del Creatore diviene qualcosa di palpabile.

I nostri Maestri ci insegnano che lo Shabbat è solo un sessantesimo, cioè un assaggio, del Mondo a Venire che godremo dopo la definitiva redenzione. Parafrasandoli potremmo dire che il settimo giorno dei popoli è solo un sessantesimo dello Shabbat ebraico che noi abbiamo il privilegio di vivere settimana dopo settimana: una considerazione quasi banale che dovrebbe spingerci a "rispettare" sempre di più lo spirito e la lettera delle mizvot dello Shabbat per "realizzare" noi stessi come uomini e come ebrei.

Lo Shabbat del Bar Mizvà

La tradizione ebraica romana fa iniziare la vita adulta del Bar Mizvà con l'Arvit del venerdì sera, quando il ragazzo conduce per la prima volta la preghiera pubblica all'inizio dello Shabbat.

Solo la mattina dopo salirà per la prima volta alla Torà. Possiamo vedere in questa scelta dei nostri padri una precisa indicazione, legata proprio alla accettazione della Torà che, come sappiamo, il popolo ebraico si è impegnato a mettere in pratica prima ancora di studiarla (faremo ed ascolteremo...).

Ecco allora che il Bar Mizvà, prima ancora di salire alla lettura ed allo studio della Torà, mette in pratica pubblicamente, segno della sua piena accettazione delle mizvot, uno dei comandamenti su cui tutta l'impalcatura della vita ebraica si appoggia: lo Shabbat, il suo primo Shabbat da ebreo consapevole e responsabile.

La comunità di Roma nel corso delle vicende storiche e sociali dell'ultimo secolo ha perso purtroppo la plebiscitaria applicazione del riposo sabbatico: viviamo però fortunatamente in un epoca in cui sono i figli ed i nipoti a riappropiarsi della loro eredità ed a riportarla nelle famiglie. A tutti noi il compito di cogliere il loro messaggio nel giorno del passaggio alla età adulta, ascoltarlo attentamente e metterlo in pratica con loro. Allora: "Ricondurrò il cuore dei padri verso i loro figli ed il cuore dei figli verso i loro padri..." (Malachì 3:24)

Questo siddur

Questo siddur, poche pagine per una breve Tefillà, nasce da una constatazione: il siddur deve veicolare il senso della Tefillà ed i tesori nascosti in un testo che non è mai casuale verso un fruitore non sempre acculturato ebraicamente ma sempre più desideroso di riallacciare i propri legami alle tradizioni dei padri. Solo di recente in Italia iniziano ad apparire nuove edizioni. ispirate apparentemente ai magnifici siddurim della Artscroll americana capaci trasformare il momento della Tefillà in un prezioso momento di riappropriazione della propria cultura e delle proprie radici grazie all'uso sapiente di ciò che offre la la moderna tecnologia editoriale per dare spazio a contenuti che vanno al di là del semplice testo e traduzione.

Questo lavoro, senza nessuna pretesa scientifica nè di completezza, opera di due dilettanti, realizzato utilizzando un computer non certo d'avanguardia, un programma di scrittura acquistato per corrispondenza ed una normale stampantina da ufficio, ha una sua ambizione: mostrare ciò che oggi si può fare con mezzi modesti, far immaginare cosa si potrebbe fare con mezzi e competenze professionali.

Al testo, completamente ricomposto per l'occasione in caratteri "Vilna", abbiamo accostato sintetiche spiegazioni sulle varie componenti della Tefillà e la sola traduzione dei concetti essenziali, a nostro parere, di ogni passo: un invito a cogliere il senso durante la lettura in ebraico e ad approfondire poi sui testi, anche grazie ai rinvii ben evidenziati ai passi biblici.

Un particolare ringraziamento va al Rav Alberto Piattelli per i preziosi consigli.

David e Jonathan Pacifici.

תפילת מנחה

Minhà

La preghiera pomeridiana, Minhà, sostituisce il sacrificio quotidiano del pomeriggio nel Santuario. Viene recitata al calare del sole come fece il nostro patriarca Isacco che, secondo i Maestri, la istituì (Ed Isacco uscì nei campi a meditare, verso sera... Genesi, 24:63). Si compone della sola Amidà preceduta e seguita da alcuni salmi ed altri passi biblici.

עַל־הַגָּתִית לִבְנֵי־לְרַח בַּה־יִּדִידוֹת מִשִׁבִּנוֹתֵיךּ יִי צְבַאוֹת: וגם־כלתה נפשי לחצרות יי לבי ובשרי אַל־אֵל חַי: גַּם־צִפּוֹר מָצְאָה בַיִת לַה אַשַר־שַׁתַה אָפַרֹחֵיהַ אָת מַזָבָּחוֹתֵידָ יִי צָבַאוֹת מַלְבִּי וָאלֹהִי: אשׁרי יוֹשָבֵי בֵיתֶדְ עוֹד וָהַלְלוּדְ פֵּלַה: אֲשַׁרֵי אַדַם עוז לו־בד מסלות בלבבם: עברי בעמק הַבַּכָא מַעָיַן יִשִּיתוּהוּ גַּם־בָּרַכוֹת יַעְמֵה מוֹרָה: וַלְכוּ מֶחַיִל אֱל־חַיִל וַרָאָה אֱל־אֱלֹהִים בּצִיוֹן: וָיָ אֱלֹהִים צָבַאוֹת שִׁמְעַה תְפַּלְתִי יעלב סלה: פַנֵי מִשִׁיחַד: כִּי מוֹב־יוֹם אלהים והבמ מַאַלֵף בַּחַרִתִּי הִסְתּוֹפֵּף בִּבֵית אלהי מדור באהלי־רשע:

Salmo 84

Felicità all'uomo che trova la sua forza in Te, che ha sempre in mente le strade che portano al Santuario.

בִּי שֶׁמֶשׁ וּמָגֵן וְיָ אֱלֹהִים חֵן וְכָבוֹד וִתֵּן וְיָ לְא־יִמְנֵע מוֹב לַהֹּלְכִים בְּתָמִים: וְיָ צְּבָאוֹת אַשָּׁרֵי אָדֶם בַּמֵחַ בָּךְ:

La frase che segue è un cardine delle nostre preghiere quotidiane: è tratta dalle parole di Osea 14:3 "...sostituiremo ai tori [dei sacrifici le parole del] le nostre labbra..." che giustificano la pratica della preghiera in luogo dei sacrifici obbligatori non più possibili dopo la distruzione del Santuario.

וּגְשַׁלְּטַר פָּרִים שְׂפָתֵינוּ. בִּמְקוֹם קַרְבַּן תַּמִיד שֵׁל בֵּין הַעַרְבַּיִם:

Segue ora il passo della Torà che stabilisce l'obbligo e le modalità dei sacrifici quotidiani. Nella impossibilità di adempiere a queste mizvot possiamo riparare studiandone le regole.

Numeri 28:1-8

...state attenti ad offrirmeli nel momento prescritto.

Il sacrificio di un agnello lo farai il mattino, il sacrificio del secondo agnello nel pomeriggio. וְיִדְבֵּר יְיָ אֶל־משֶׂה לֵאמִר: צֵו אֶת־בְּנֵי לִיְחָמִי מְשְׁרָאֵל וְאָמֵרְהָּ אֲלֵהֶם אֶת־קְרָבָּנִי לַחְמִי לְאשׁי בִיחַ נִיחֹחִי תִּשְׁמְרוּ לְהַקְרִיב לִי בְּמִוֹעֲדוֹ: וְאָמֵרְהָּ לָהֶם זֶה הָאִשֶּׁה אֲשֶׁר בְּמִינִם לְנִי בְּבָשִׁים בְּנֵי־שָׁנָה תְמִימִם שְׁנַיִם לֵיוֹם עֹלָה תָמִיד: אֶת־הַכֶּבֶשׁ אֶחָד תַּעֲשֶׂה בֵּין לֵיוֹם עֹלָה תָמִיד: אֶת־הַכֶּבֶשׁ הַשִּׁנִי תַּעֲשֶׂה בֵּין בַּבֹּלֶר וְאֵת הַכָּבֶשׁ הַאֵּיבָה מֹלֶת לְמִנְחָה בְּלוֹלְה בְּשֶׁמֶן בְּתִית רְבִיעֵת הַהְיִן: עֹלַת לְמִנְחָה בְּהַר מִינִי לְנִיחַ נִיחֹחַ אִשֶּׁה בְּתִר בְיִנִי לְנִיחַ נִיחֹחַ אִשֶּׁה

לֵינָ: וְנִסְכּוֹ רְבִיעִת הַהִּין לַכֶּבֶשׁ הָאֶחָד בַּלֹּדֶשׁ הַפֵּךְ נֶסֶךְ שֵׁכָר לַיֵּנָ: וְאֵת הַכָּבֶשׁ הַשֵּׁנִי תַּעֲשֶׂה בֵּין הָעַרְבָּיִם כְּמִנְחַת הַבּּכֶּשׂ וּכְנִסְכּוֹ תַּעֲשֶׂה אִשֵּׁה רֵיחַ נִיחֹחַ לַיָּיָ:

Si esprime ora con il profeta Malachia la speranza di di gradimento da parte del Signore delle nostre offerte (preghiere o sacrifici) come nei tempi antichi.

וְעָרְבָה לֵיֶי מִנְחַת יְהוּדָה וִירְוּשָׁלָ ם כִּימֵי עוֹלֵם וּכִשַׁנִים קַדְמִנְיִּוֹת:

Malachia 3:4

אַיִּאַרֵי יוֹשְבֵי בֵיתֶךּ עוֹד יְהַלְּלְוּךּ פֶּלָה: אַשְׁרֵי הָעָם שֶׁבָּכָה לּוֹ אַשְׁרֵי הָעָם שֶׁיִי אלהיו: ...felice il popolo il cui Signore è Dio...

תְּהַלָּה לְּדָוֹד אֲרוֹמִמְדּ אֱלוֹהֵי הַפֶּּלֶּדְ וַאֲבָרֵכָה שִׁמְדְּ לְעוֹלָם וָעֶד: בְּכָל־יִוֹם

וַאֲבָרֵכָה שִׁמְךּ לְעוֹלָם וָעֶד: בְּכָל־יוֹם אֲבָרַכָּה שִׁמְדּ לְעוֹלָם וָעֶד: נְּדוֹל יְיָ אֲבָרַכֶּהְ וְאֲהַלְּלָה שִׁמְדּ לְעוֹלָם וָעֶד: נְּדוֹל יְיָ וּמְבָּרְכָּהְ מְאֹד וְלִגְּדֻלָּתוֹ אֵין חֵבֶּר: דּוֹר לְדוֹר וֹיִבוֹר.

יְשַׁבֵּח מַעֲשֶׂיךּ וּגְבוּרֹתֶיךְ יַגִּידוּ: הֲדֵר כְּבוֹד הוֹדֶךְ וְדִבְּרֵי נִפְּלְאוֹתֶיךְ אָשִׂיחָה: וֶעֻזוּזּ נוֹרָאֹתֶיךְ יִאמֵרוּ וּגְדוּלְתְךְ אֲמַפְּרָנְּה: זֵכֶר

ַרַב־מוּכְדְּ יַבִּיעוּ וְצִדְּקָתְדְּ יְרַנֵּנוּ: חַנּוּן וְרַחוּם יְיָ אֶרֶדְ אַפַּיִם וּגְדְל־חָסֶד: מִוֹב־יְיָ לַכּׁל ורחמיו על־כּל־מעשיו: Salmo 145

Ogni giorno Ti benedirò e loderò il Tuo Nome per sempre...

<u>מַעשִּׁיך וַח</u>ַסִידִיךּ יָבַרַכוּכַה: וּגַבוּרַתִּדְּ יאמרוּ יַדברו: לַהוֹדִיע לַבני האדם גבורתיו וכבוד מַלְכוּתוֹ: מַלְכוּתְדְּ מֵלְכוּת בַּל־עַלַמִים בָּבַל־דוֹר לְכָל־הַנֹּפְלִים וְזוֹקֵף לְכָל הַבְּפוּפִים: עֵינֵי כֹל אַבֶּרוּ וְאַתָּה נוֹתֵוְ־לַהֵם אֵת־אַכַלַם פותח אַת־יַדְדָּ וּמשַׂבִּיע ל־מַעשִיו: קרוב יוַ לְבַל לְרָאֵיו לְכֹל אַשַׁר רצוו ישמע ויושיעם: אָת־כַּל־אָהַבָּיו וָאֵת כַּל־הַרְשַׁעִים וַשְׁמִיד: תִּהַלַּת יִי יָדַבֶּר־פִּי וִיבַרֶךְ כַּל בַּשַׂר שֵׁם קַדְ לְעוֹלַם וַעָר: וַאָּנַחָנוּ נְבַרֶּךְ יַה מֵעַתַּה וְעַר עולם הללויה:

Il Signore è vicino a tutti coloro che lo invocano, a tutti coloro che lo invocano con sincerità.

Ti sia gradita la mia preghiera come l'incenso, ... come l'offerta farinacea del pomeriggio. ַּוְאֲבַּחְנוּ עַמְּךּ וְצֹאן מַרְעִיתֶּךּ נוֹדֶה לְּדְּ לְעוֹלֶם. לְדֹר וָדֹר נְסַפֵּר תְּהִלֶּתֶדְּ: תִּכּוֹן תְּפָלֶתִי קְטַׁרֶת לְפָנֶידְּ. מַשְׂאַת כַּפִּי מִנְחַת־עָרֶב: הַקְשִׁיבָה לְקוֹל שַׁוְעִי מַלְכִּי וַאלהָי. כִּי־אֵלֶידְ אֶתְפַּלָּל: יָתְגַּרֵל וְיִתְקַרֵּשׁ שְׁמֵה רַבָּא: אָמֵן בְּעֵלְמָא דִּי בְרָא כִּרְעוּתִיה וְיַמְלִיךְ מַלְכוּתִיה בְּחֵיֵּיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בַּעֲגָלָא וּבִוְמֵן לָּרִיב וְאִמְרוּ אָמֵן:

Il Kaddish. vedi nota introduttiva a pag. 32

Il pubblico risponde:

אָמֵן יְהֵא שְׁמֵה רַבָּא מְבָרַך לְעָלַם וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא יִתְבָּרַך: fin qui

וִיִּתְפָּאַר וְיִתְרוֹמֵם וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְהַדָּר וְיִתְעַלֶּה וְיִתְהַלֶּל שְׁמֵה דְּקַרְשָׁא בְּרִיךְ הוּא: אָמֵו לְעֵלָּא לְעֵלָּא מִבָּל בִּרְכָתָא שִׁירָתָא הָשְׁבְּחָתָא וְנָחֲמָתָא דַּאֲמִירָן בְּעָלְמָא וְאִקְרוּ

אָמֵן: אָמֵן

...sia lodato, glorificato, innalzato, portato in alto, esaltato, elevato e celebrato il Nome del Santo, benedetto Egli sia.

La Amidà

Se è Capo Mese il hazan annuncia: רֹאשׁ חֹרֵשׁ

Si fanno tre passi indietro, poi tre in avanti prima di "avvicinarci" al Signore con le nostre richieste. Ciò simboleggia anche la crescita spirituale di Mosè attraverso tre livelli di santità mentre saliva sul Monte Sinai. Poi si mormora sottovoce:

Vedi nota introduttiva a pag. 33

אַרֹנְי שְׂפָתֵי תִּפְתָּח. וּפִּי יַנִּיד תְּהִלֶּתֶךּ: בָּרוֹך אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתִינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וֵאלֹהֵי יַעֲלְב הַאֵּל Benedetto...
che ricordi la
pietà dei
Patriarchi e fai
venire un
liberatore per i
figli dei loro
figli...

הַגָּרוֹל הַגָּבּוֹר וְהַנּוֹרָא. אֵל עֶלְיוֹן. גּוֹמֵל חֲסָדִים מוֹבִים וְקוֹנֵה אֶת הַכַּל וְזוֹכֵר חַסְבִי אָבוֹת. וּמֵבִיא גּוֹאֵל לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה:

Se è la vigilia di Shabbat Tesciuvà si aggiunge: זָּכְרֵנוּ לְחַיִּים מֶּלֶךְ חָפֵץ בַּחַיִּים. וְכַרְבֵנוּ בְּּםֵפֶּר הַחַיִּים. למענד אל חי:

> מֶלֶך גּוֹאֵל עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמְגַן: בַּרוּך אַתַּה יָיַ מַגַן אַבְרַהַם:

אַתְּה נִבּוֹר לְעוֹלֶם אֲדֹנֶי מְחַיֵּה מֵתִים אַתּה רב להוֹשִׁיע:

Da Pesah a tutto Succot

Fa scendere la rugiada

Da Sheminì Azzeret a Pesah בַּשִּׁיב הָרוְּחַ וּמוֹרִיד הַגָּשֶׁם Fa soffiare il vento e scendere la

pioggia

...chi può assomigliarti che fai morire e risorgere e fai germogliare per

noi la salvezza?

מְכַלְבֵּל חַיִּים בְּחֶפֶד. מְחַיֵּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים. סוֹמֵך נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים. מַתִּיר אֲסוּרִים. וּמְלַיֵּם אֱמוּנָתוֹ לִישֵׁנֵי עָפָר: מִי כָמוֹךְ בַּעַל נְּבוּרוֹת. וּמִי דְוֹמֶה לָךְ כֶּוֶלֶךְ מֵמִית וּמְחַיֶּה וּמַצְמִיחַ לָנוּ וְשׁוּעָה:

Se è la vigilia di Shabbat Tesciuvà si aggiunge: מִי כָמוֹךְ אַב הָרַחֲמִים זְכוֹר יְצוּרֶיךְ בְּרַחֲמִים לְחַיִּים מֵמִית וּמְחַיֶּה:

וְגֶאֱמֶן אַתָּה לְהַחֲיוֹת מֵתִים: בַּרוּך אַתַּה יַי מְחַיָּה הַמֵּתִים: La Kedushà, in pratica questa intera pagina, viene recitata solo nella ripetizione pubblica della Amidà che segue la lettura silenziosa individuale. Con la Kedushà si esalta la santità del Signore, un concetto che trascende le possibilità del singolo ed anche della stessa collettività. Si ricorre allora ai canti di lode degli angeli che proclamano la santità e la gloria di Dio, canti che ci sono stati descritti dai profeti Ezechiele (3:12) ed Isaia (6:3). Per questo è d'obbligo la più assoluta concentrazione ed il totale silenzio: ed al culmine, alle parole "Santo, Santo, Santo, (Kadosh, Kadosh, Kadosh) ci alziamo sulla punta dei piedi tentando di staccarci dalla realtà terrena per unirci al coro degli angeli. Il hazan intona:

לֵּלֶ**דְּיֹשֶׁדְ** וְנַעִרִיצָּדְ בְּנוֹעֵם שִּׁיחַ סוֹד שַּׂרְפֵּי לֹנֶדשׁ הַמְשַׁלְּשִׁים לְדְּ לְנֵדשָׁה. וְבֵן בָּתוּב עַל יַד נִבִיאָּדְ: וָקָרָא זֶה אֵל זֶה וִאָּמֵר.

Il pubblico risponde ed il hazan poi ripete:

ָקרושׁ קָרושׁ וְיָ צְבָאוֹת מְלֹאׁ כָל הָאָרֵץ כִּבוֹרוֹ:

II hazan:

לְעֻבֶּתְם בָּרוּךְ יאמֵרוּ:

Il pubblico risponde ed il hazan poi ripete:

בָרוּך כְבוֹד וָיָ מִמְּקוֹמוֹ:

II hazan:

וּבְדַבְרֵי קַדְשְׁדְ בָתוּב לֵאמר:

Il pubblico risponde ed il hazan poi ripete:

יִמְלֹדְ יְיָ לְעוֹלֶם. אֱלֹהַיִדְ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר. הַלִלוּיַה: Santo, Santo, Santo il Signore delle schiere, tutta la terra è piena della Sua gloria! (Isaia) Benedetta la gloria del Signore dal Suo luogo! [da cui promana] (Ezechiele) Di generazione in generazione proclameremo la regalità di Dio... לְּדוֹר וָדוֹר וַמְלִיךְ לָאֵל. כִּי הוּא לְבַדּוֹ מְרוֹם וְקָדוֹש. וְשִׁבְחֲךְ אֱלֹהֵינוּ מִפִּינוּ לֹא יָמוּשׁ לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי אֵל מֶלֶךְ נָּדוֹל וְקְדוֹש אַתָּה: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָאֵל (Tesciuvà הַמֶּלֶדְ) הַקָּדוֹשׁ:

Benedetto... ...che concedi l'intelligenza. אַרָּה חוֹגן לְאָדָם דַּעַת. וּמְלַמֵּד לֶאָנוֹשׁ בִּינָה. וְחָנֵּנוּ מֵאִתְּךְ דֵּעָה וּבִּינָה וְהַשְּׁכֵּל: בַּרוּךְ אַתַּה יִיַ חוֹגן הַדַּעַת:

Benedetto... ...che desideri il pentimento. ְ**הַשִּׁיבֵּנוּ** אָבִינוּ לְתוֹרָתֶךּ. וְדַבְּּמֵנוּ בְּמִצְווֹתֶיךָ. וְקָרְבֵנוּ מֵלְבֵנוּ לַעֲבוֹדְתֶךְ. וְהַחֲזִירֵנוּ בִּתְשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךְ: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָרוֹצֶה בִּתְשׁוּבָה:

Benedetto... ...che abbondi nel perdonare.

בְלֵבוּ בְּנִוּ אָבִינוּ בִּי חָמָאנוּ. מְחֹל לָנוּ מַלְבֵּנוּ בִּי בָּשֶׁעְנוּ. בִּי אֵל מוֹב וְסַלָּח אָתָּה: בָּרוּך אַתָּה וִיָ חַנוּן הַמַּרְבֶּה לִסִלְחַ:

Benedetto...
...redentore di
Israele.

רָאָה נָא בְעָנְיֵנוּ וְרִיבָה רִיבֵנוּ וּנְאָלֵנוּ מַלְבֵּנוּ מְהַרָה לְמַעַן שְׁמֶךּ. כִּי אֵל גּוֹאֵל חָזָק אָתָּה: בַּרוּך אַתָּה יִי גּוֹאֵל יִשִׂרָאֵל:

רְבָּאֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְגַרָפֵא הוֹשִׁיעֵנוּ. וְגַּוְשֵׁעְה בִּי תְהַלְּתֵנוּ אָהָה. וְהַעֲלֵה רְפוּאָה שְׁלֵכֶה לְכָל מַכּוֹתֵינוּ וּלְכָל תַּחֲלוּאֵינוּ. כִּי אֵל רוֹפֵא רַחַמַן וִנָאָמַן אַתַּה:

בָּרוּךְ אַתָּה וְיָ רוֹפֵא חוֹלֵי עַמוֹ וִשְׂרָאֵל:

בָּרֵךְ עָלֵינוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת הַשְּׁנָה הַוּאת לְטוֹבָה. וְאֶת כָּל מִינֵי תְבוּאָתָה. וְתֵן טַל

(dal 4 dicembre a Pesah si aggiunge:קֹמֶעָ)

לְבְרָכָה עַל כָּל כְּּגִי הָאֲדָמָה וְשַׂבַּע אֶת העוֹלָם מִבְּרְכוֹתֶיךָ. וְתֵן בְּרָכָה רְוָחָה וְהַצְּלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׁי יָדִינוּ. וּבָרֵךְ אֶת שְׁנָתֵנוּ כַּשַׁנִים הַפּוֹבוֹת הַמָּבֹרַכוֹת:

> בָרוּך אַתָּה יָי מְבָרֵך הַשְּׁנִים: בַּרוּך אַתָּה יָי מְבָרֵך הַשְּׁנִים:

תַּקַע בְּשׁוֹפָּר נָּדוֹל לְחֵרוּתְנוּ. וְשָׂא נֵם לְקַבֵּץ נָּלְיוֹתֵינוּ. וְקַבְּצֵנוּ יַחַד מֵאַרְבַּע כַּנְפוֹת הַאָרֵץ לָאַרְצֵנוּ:

בָּרוּךְ אַתָּה וְיָ מְקַבֵּץ נִדְחֵי עַמוֹ יִשְׂרָאֵל:

דָ**ִּאִיבְּה** שׁוֹפְּמֵינוּ בְּבָרָאשׁוֹנָה וְיוֹעֲצֵינוּ בְּבַרְּחִלָּה. וְתִמְלֹךְ עָלֵינוּ מְהֵרָה לְבַרְּךְ בְּחֶטֶר וּבְרַחֲמִים בְּצֶדֶק וּבְמִשְׁפָּמ:

בָּרוּךְ אַתָּה וְיָ מֶלֶךְ אוֹהֵב צְדָקָה וּמִשְׁפָּט:

La vigilia di Shabbat Tesciuvà si dice invece:

בָרוּך אַתָּה וְיָ הַמֶּלֶךְ הַמִּשְׁפָּט:

Benedetto...
...che guarisce
i malati del
Suo popolo...

Benedici per noi, Signore Dio nostro questo anno in bene... ...sazia il mondo delle Tue benedizioni...

Benedetto... ...che riunisce gli esiliati del suo popolo...

Benedetto... ...Re che ama la giustizia ed il diritto. וְלַמַּלְשִׁינִים וְלַמִּינִים בַּל תְּהִי תִקְנֵה וְכֵלֶם בְּרָגֵע יֹאברוֹ. וְכָל אוֹיְבֶּיךְ מְהֵרָה יִבְּרִתוֹּ. וְתַרְנֵיעַ אוֹתָם בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ שֹׁבֵר אֹיְבִים וּמַרְנִיעַ זֵּדִים: עַל הַחֲחִים וְעַל הַצַּדִּיקִים וְעַל גַּרִי הַצְּדֶק וְעַל פְּלֵימַת עַמְּךְ בִּית יִשְׂרָאֵל יָהֱמוּ נָא רַחֲמֶיךְ יְיָ אֶלֹהֵינוּ. וְתֵן שָׁכָר מוֹב לְכָל הַבּוֹמְחִים בְּשִׁמְךְ הַמוֹב בָּאֶמֶת. וְשִׂים חֶלְּמֵנוּ עִפְּהָם. לְעוֹלָם לֹא גַבוֹשׁ כִּי בְדְּ בְּמָחְנוּ מֶלֶךְ עוֹלְמִים:

בָרְוֹּךְ אַתָּה ְיָיָ כִּישְׁעֶן וּמִבְמָח לַצַּוִּדִיקִים:

וְלִירוּשָׁלַ ם עִירְדּ בְּרַחֲמִים תִּשׁוּב. וּבְנֵה

אוֹתָה בִּנְיֵן עוֹלָם בִּמְהֵרָה בְּיָמֵינוּ: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַ.ם:

יְּלֵרְגוֹ הָרוּם בִּישׁוּעָתֶךְ כִּי לִישׁוּעָתְךְ קּוִּינוּ וְלַרְגוֹ הָרוּם בִּישׁוּעָתֶךְ כִּי לִישׁוּעָתְךְ קּוִּינוּ בָּל הַיוֹם: בָּרוּךְ אַתָּה יִי מַצְמִיחַ כֶּרֶן יְשׁוּעָה: יְשְׁכֵּע קוֹלֵלוּ יִי אֱלֹהִינוּ וְחוּם וְחַנֵּנוּ וְרַחֵם עָלִינוּ. וְלַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת תְּפִּלָּתֵנוּ וְאֶת הְּחִנְּתֵנוּ. כִּי אָב מָלֵא רַחֲמִים רַבִּים אָתָה הוּא מֵעוֹלָם וְלֹא נְשׁוּב רֵיקָם מִלְּפָנֶיךְ:

Benedetto... ...appoggio e protezione dei giusti.

Benedetto...
...che costruisci
Jerushalaim.

Benedetto... ...che fai spuntare il germoglio della salvezza. בי אַל שוֹמֵע הְפִלָּה וְתַחֲנוּן אָהָה: Benedetto... בָרוּך אַתָּה יָיָ שוֹבֵוְעַ הְפִּלָּה: preghiera.

...che ascolti la

רָצָה יִי אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּדְ יִשְׂרָאֵל וְאֶל תְפִּלָּתְם בֹּ שְׁעֵה. וְהָשֵׁב הָעֲבוֹרָה לִדְבִיר בֵּיתֶךְּ. וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל וּתִפְּלַתַם מְהָרָה בְּאַהַבָּה תִקַבָּל בַּרַצוֹן. וּתִהִי לִרָצוֹן הַמִיד עַבוֹדַת יִשְׂרָאֵל

Se è Capo Mese o Hol ha Moed si aggiunge: אַלהֵינוּ וָאלהֵי אַבוֹתִינוּ יַעלָה וַיִבא יַגִּיע יַראָה וַיִּרצָה וְיִשָּׁמַע וְיִפָּקָד וְיִזָּכֵר זִכְרוֹנֵנוּ וְזִכְרוֹן אֲבוֹתֵינוּ וְזִכְרוֹן יִרוּשָׁלִ ם עִירֶךְ. וְזִכְרוֹן מָשִׁיחַ בֶּן דָּוִד עַבְדָּךְ. וִזִכְרוֹן כֵּל עַמִּךְּ בֵּית יִשְׂרָאֵל לָפַגֵּיך לִפְּלֵישָה לִמוֹבַה לְחֵן וּלְחֵמֵר וּלְרַחַמִים ולרצון ביום

di Capo Mese רֹאשׁ הַהֹוֹרֵשׁ

di Succot חג הפכות di Pesach חג המצות הַנֶּה. זָכְרֵנוּ וְיָ אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה. וּפַּקְרֵנוּ בוֹ לִבְרַכַה. וְהוֹשִׁיעֵנוּ בוֹ לְחַיִּים מוֹבִים. בִדְבַר יִשׁוּעָה וְרַחֲמִים. חוּם וְחַנֵּנוּ (וַחַמוּל) וְרַחֵם עָלֵינוּ. וְהוֹשִׁיעֵנוּ כִּי אֵלֶיךְ עִינֵינוּ כִּי אַל מֵלֶך חַנוּן וַרַחוּם אַתַה:

וָתֶחֶזֶינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְךּ לִצִיוֹן וִלִירוּשַׁלַ ם עִירָדּ בַּרַחֲמִים כִּמֵאַז: בַּרוּדְ אַתַּה יָיַ הַמַּחַזִיר בַּרַחֲמֵיו שִׁכִינַתוֹ לְצִיוֹן:

Durante la ripetizione della Amidà il pubblico dice sottovoce:

מוֹדִים כּוֹרָעִים וּמִשְׁתַחַוִים אַנַחָנוּ לְפַנֵיךּ אֵלֹהֵינוּ אלֹהֵי כַל בַּשַׂר. יוֹצְרָנוּ יוֹצֵר בָּרָאשִׁית: בָּרַכוֹת וְהוֹדָאוֹת לְשִׁמְךּ הגדול והקדוש על שהחייתנו וקימתנו: כן תחינו ותחננו וָתָאֶסוֹף גַּלִּיוֹתֵינוּ מֵאַרְבַּע כַּנְפוֹת הַאַרֵץ. Benedetto... ...che ripristina nella Sua misericordia la Sua Presenza in Zion.

וְנָשׁוּב לִשְׁמוֹר חָקֶּיךּ וְלַעֲשׁוֹת רְצוֹנֶךּ בֶּאֲמֶת וּבְלֵבֶב שָׁלֵם עַל שֶׁאָנוּ מוֹדִים לָךְ: בָּרוּךְ אֵל הַהוֹדָאוֹת:

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שָׁאַתָּה הוּא יִי אֱלֹהִינוּ וַאלֹהֵי אֲבוֹתִינוּ עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדֶךְּ וַאַל נִשְׁמוֹתִינוּ תַלְּ חַיֵּינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ וְעַל נִפֶּיךְ שֻׁבְּכָל יוֹם וְיוֹם עַפְּנוּ וְעַל נִפְּלְאוֹתִיךְ שֻׁבְּכָל עֵת עָרֶב וְבֹקֶר וְצָהֲרָיִם. וְמוֹבוֹתְיךְ שֶׁבְּכָל עֵת עֶרֶב וָבֹקֶר וְצָהֲרִים. הַמוֹב כִּי לֹא בָלוּ רַחֲמֶיךְ. הַמְרַחֵם כִּי לֹא הַמוֹב כִּי לֹא בָלוּ רַחֲמֶיךְ. הַמְרַחֵם כִּי לֹא תַמוֹב כִּי לֹא בָלוּ רַחֲמֶילָם קוִינוּ לָךְ. לֹא תַמִּנוּ וְיָ אֱלֹהֵינוּ וְלֹא עֲזַבְתָּנוּ וְלֹא הַכִּלוּ וְלֹא הַתְּנוּ וְלֹא הַתַּנוּ וְלֹא הַתַּבְּתְנוּ וְלֹא הַתַּנִוּ וְלֹא הַתַּבְּתְנוּ וְלֹא הַתְּנוּ וְלֹא הַתַּנִיךְ מִמֵּנוּ:

Di Chanukà si aggiunge:

על הַגָּפִים וְעֵל הַגְּבוּרוֹת וְעַל הַתְּשׁוּעוֹת וְעַל הַמְּלְחָמוֹת וְעַל הַבּּרְקוֹ וְעַל הַבְּרוֹת וְעַל הַתְּשׁוּעוֹת וְעַל הַבּּרְקוֹ וְעַל הַבְּרוֹת שֻׁעָשִׂיתָ עַפְּנוּ וְעָם הַמִּלְחָמוֹת וְעַל הַבּּרְקוֹ הַנֶּיה: בִּימֵי מַתּרְיָה בֶּן יוֹחְנָן בְּהַעְבִים הָהַם בִּוְּמֵן הַנָּה: בִּימֵי מַתּרְיָה בֶּן יוֹחְנָן בְּהַעְבִים הְבִּים עָמַוְדְּתָּ לְּשָׁעְמִיךִם מֵחֻמִּן רְצוֹנֶך. וְאַתָּה בְּרָשְׁעָה לְשַׁבְּים עָמַוְדְתָּ לְּהָעְבִים מִּעְמִים. הַבְּרָת עִנְיִם בְּיַד מְשִׁמִים. וּמְּמָתִם בְּיַד עְמְבִים בְּיֵד מְעִמִים. וּמְּמָתְם בְּיַד מְחִוֹרִים בְּיַד מְשְׁמִים. וְנַבְּים בְּיֵד מְשְׁמִים בְּיַד עוֹסְכֵּן תוֹרְתָבְּוּ וִּלְשָּעִה הְשׁוּעִה בְּיִבְ בְּעִבְּים בְּיֵד מְתְבוֹת בְּיִבְ בְּעִבְּים בְּיֵד עוֹסְכֵּן תוֹרְתָּבְּ וִשְּׁיִתְ הְשׁוּעְה בִּיְרָם. וּלְעַמְּה וִנְבִים בְּיֵד מְחִבְּיוֹם בְּיִד עוֹסְבֵּין תוֹרְתָּבְּ וִשְּׁתְּית בְּעְשִׁיתְ הְשׁוּעְה בְּיִרְ בִּיתְר. וִבְּבִּוֹם בְּעָתְי בְּבִיר בִּיתְר. וּפְנִּוֹ אָת בִיכְלָּך. וְבְרִבִיר בִּיתְר. וְבְשִׁם שָׁעֲשִׁיתְ בְּבְּוֹלְ וּבְרוֹלְ בִּיְרְ בִּירְבְ בִּיתְר. וְבִּשִׁם שָׁעֲשִׂית בְּבְּרוֹ בְּבְּבִיל וּבְרִילִם בְּבִילוֹם בְּבִים בְּבִיל בְבִיל וּבְּבִיל בִיתְר. וְבְבִּבוֹ שְּעָשִׁית בְּבְּיב בְּבְּוֹל וּבְרוֹל בְּבִיר בִּיתְר. וְבִשְׁם שָּעֲשִׁית בְּבְּרוֹת בְּבְּבִים בְּבֵּלוֹם בְּבְּבוֹי בְּבְעוֹם שְׁעָשִׁית בְּבְּבוֹל וּבְבִילוֹם בְּבְּבוֹל וּבְבִים בְּבָּוֹל בְּבִּבְים בְּבָּבוֹל וּבְבִּבּים בְּבִּים בְּבְּבוֹל וּבְבּוֹל וּבְבּבוֹל וּבְבִים בְּבָּבוֹ עַעְשִּים בְּבִיל בְּבִּבוֹם בְּבִּרוֹ בְּבְּבוֹל וּבְבִילוּם בְּבְּבוֹל בְּבִּבְים בְּבְּבוֹל בְּבִּבְים בְּבְּבוֹל בְּבִּבְים בְּבֵּל וּבְבִּם בְּבִּים בְּבְּבוֹל בְּבְּבוֹל בּבּבוֹל בּבּבוּת בְּבְּבוֹל בְּבִּבְים בְּבְּבוֹל בְּבִּבוֹת בְּבִּים בְּבִּבוֹים בְּבְּבוֹל בְּבְּבוֹל בְּבְּבוֹל בְּבְּבוֹל בְּבְּבְּבוֹל בְּבְּבְּבוֹל בְּבְּבוּב בְּבוּב בְּבְּבוּל בְּבוֹל בּבּבּוּ בְּבוּב בְּבוּל בְּבוּבְים בְּבוּב בְּבוּל בְּבוּבְיוֹ בְּבְּבוּב בְּבוּב בְּבוֹל בְּבְּבְּבוֹם בְּבּבּוֹים בְּבּוּבְּבּוּ בְּבְּבְּים בְּבְּבּיוּים בְּבְּבְּבְּבְּבְּבְּים בְּבְּבְּבְּבְּבְּבְּבְּבְּבְּבְּבְּבְּים

Noi Ti ringraziamo... per gli atti di bontà che compi per noi ogni momento, sera, mattino e mezzodì...

...ai giorni di Mattatià
...quando il malvagio
regno ellenico si mise
contro di loro per far
dimenticare loro la Tua
Torà...
...consegnasti i prodi in
mano ai deboli, i molti
in mano ai pochi, gli
impuri in mano ai puri,
i malvagi in mano ai
giusti e gli empi in
mano agli studiosi della
Tua Torà.

Di Purim si aggiunge:

על הַנְּסִים וְעַל הַנְּבוּרוֹת וְעַל הַתְּשׁוּעוֹת וְעַל הַנְּלְחָמוֹת וְעַל הַבְּּרוֹת שְעָשִׂיתָ עָפְּנוּ וְעָם הַמִּלְחָמוֹת וְעַל הַבְּּרוֹת שֶׁעָשִׂיתָ עָפְנוּ וְעָם הַמִּלְחָמוֹת וְעַל הַבְּּרוֹת שֶׁעָשִׂיתָ עָפְנוּ וְעָם בְּמִּלְחָמוֹת וְעַל הַבְּּיִם הָמָן הָרָשָׁע וּבְּקִשׁ בְּשׁוֹשֵׁן הַבִּיִּה בְּשָׁעָמֵר עֲלֵיהֶם הָמָן הָרָשָׁע וּבְּקִשׁ לְהַשְׁרֹת בְּיִם הַבְּרָת וְעַד וְאָהָר וְחֹדֶשׁ שְׁנִים עָשָׁר הוּא וְנָשִׁים בְּיוֹם אֶחָד בְּשְׁלשָׁה עָשָׂר לְחֹדֶשׁ שְׁנִים עָשָׁר הוּא וְנָשִׁים בְּיִוֹם הָבְּרָת עִּבְּרָת עִּמְּהָ בְּיִוֹ עַל הָעֵץ: וְבַשֵּׁם שֶׁעָשִׂיתְ עִפְּהָם הַבּרְתָּ אָת וְנִלְיִם עָבְּרוֹ הַבְּבְרָת לּוֹ נְמִלְים לְבוֹוֹ עַל הָעֵץ: וְבַשֵּׁם שֶּעָשִׂיתְ עִפְּהָה בָּח וֹתְלוּ בְּרֹאשׁוֹ וְנְלִים עָבְּיוֹ עֵל הָעֵץ: וְבַשֵּׁם שֶׁעְשִׂיתְ עִפְּהָה וְנוֹדֶה בְּן עֲשֵׂה עָבָּנִוּ וְיִ אֶלהָינוּ בָּלָא וְנִפִּים בָּעֵת הַוֹּאת. וְנוֹדֶה לְשֹׁה הִנְּרוֹל בּלה:

...ai tempi di Mordechai e di Ester... quando Aman il malvagio voleva sterminare ed uccidere tutti gli ebrei... Tu, nella Tua grande misericordia, mandasti all'aria le sue intenzioni...

La vigilia di Shabbat Tesciuvà si aggiunge:

זְבֹר רַחֲמֶיךּ וּכְבֹש אֶת בַּעֲסָךּ בַּלֵּה דֶּבֶר וְחֶרֶב וְרָעָב וּשְׁבִי וּמֵשִׁתִית וּמַגָּבָּה וָבָּל מַחֲלָה מֵעֲלֵינוּ וּמֵעֵל בָּל בָּנִי בִרִיתֵּדּ:

עַל בָּלֶם יִתְבָּרֵדְ וְיִתְרוֹמֵם שִׁמְדְ מֵלְבֵּנוּ תָּמִיד כֹל הַחַיִּים יוֹדְוּךְ פֶּלֶה וִיהַלְלוּ לְשִׁמְדְּ הַמּוֹב בֵּאֵמֵת:

La vigilia di Shabbat Tesciuvà si aggiunge:

וֹכָתֹב לְחַיִּים מוֹבִים כָּל בְּגֵי בִרִיתֶדְּ:

בַּרוּך אַתָּה יָיָ הַפּוֹב שִׁמִּךְ וּלִדְ נָאָה לְהוֹדוֹת:

Benedetto...
...Tu o
Signore, il Tuo
Nome è buono,
ed a Te è bello
rendere
omaggio.

...Ti piaccia benedirci e benedire tutto il Tuo popolo Israel sempre, in ogni momento ed in ogni ora con la Tua pace. שִׁים שָׁלוֹם מוֹבָה וּבְרָכָה. חַיִּים חֵן וְחָפֶר וְרַחֲמִים עֲלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עַפֶּוְד וּבְרְבֵנוּ אָבִינוּ בָּלָנוּ כְּאָחָר בְּאוֹר פָּנֶיךּ כִּי אַהֲבַה וָחֶפֶר צְדָקָה בְּרָכָה יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם וְמוֹב יִהְיֶה בְּעֵינֶיְדְ לְבָרֵבנוּ וּלְבָרֵךְ אֶת כָּל עַמְּדְ יִשְׂרָאֵל תָמִיד בְּכָל עַת וּכְבֵל שַׁעָה בִּשָׁלוֹמַך:

La vigilia di Shabbat Tesciuvà si aggiunge:

בְּמֵפֶר חַיִּים בְּרָכָה וְשָׁלוֹם בַּרְנָסָה טוֹבָה וִישׁוּעָה וְנֶחָטָה חֵן וָחֶסֶר נִזָּכֵר וְנִבָּתֵב לְפָנֵיךּ אֲנַחְנוּ וְכָל עַמְּךּ יִשְׂרָאֵל לְחַיִּים טוֹבִים וּלִשַׁלוֹם:

Benedetto...
...che benedice
il Suo popolo
Israel con la
pace.

בָּרוּךְ אַתָּה וְיָ הַמְּבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ וִשְׂרָאֵל בשלום. אמן:

יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי־פִּי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךּ וְיָ צוּרִי וָגַאַלִי:

È bene aggiungere:

אֶלֹהַי. נְצוֹר לְשׁוֹנִי מֵרָע. וּשְׂפָתֵי מִדְּבֵּר מִרְמָה. וְלִמְקַלְלֵי נַפְשִׁי תִּדֹּם וּלְמִצְוֹתִיךְ תִּרְדּוֹף נַפְשִׁי. וְנַפְשִׁי תִּדֹּם וּלְמִצְוֹתִיךְ תִּרְדּוֹף נַפְשִׁי. וְנַפְשִׁי הַכָּל תִּהְיָה: יְהִי רָצוֹן מִלְפָנֶיךְ יְיָ אֶלֹהַי שׁכָל הַפְּמִים עֻלַי לְרָעָה. תִּפֵּר עֲצָתָם וּתְקַלְּכֵל מַחְשְׁבוֹתָם: הַכָּל יְהִי רָצוֹן מִלְפָנֶיךְ יִיְ אֱלֹהֵי שֶׁתְרִי הַעָּה. שַׁעֲרֵי תוֹרָה. שַעֲרֵי חָכְמָה. שַעֲרֵי בִינָה. שַעֲרֵי בִינָה. שַעֲרֵי בִּרְנָסָה וְרָחֵמִים וְרָצוֹן מִלְּפָנֶיךְ:

עָשֶׂה שָׁלוֹם בִּמְרוֹמָיו הוּא בְּרַחֲמָיו יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל בָּל יִשְׂרָאֵל אָמֵן:

È bene aggiungere:

יָהִי רָצוֹן מִלְפָנֶיךּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וַאלֹהֵי אֲבוֹתִינוּ שֶׁתִּבְנֶה בֵּית הַפִּּלְהָשׁ בִּּמְהַרָה בְיָמֵינוּ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתָה: ...Lui, nella Sua misericordia, faccia la pace su di noi e su tutto Israel...

יְתְגַּדֵּל וְיִתְקַדֵּשׁ שְׁמֵה רַבָּא: אָמֵן בְּעַלְמָא דִּי בְרָא כִּרְעוּתֵיה וְיַמְלִיךְ מַלְכוּתֵיה בְּחֵיֵּיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בַּעֲגָלָא וּבִוְמֵן קָרִיב וְאִמְרוּ אָמֵן: Il Kaddish. vedi nota introduttiva a pag. 32

Il pubblico risponde:

אָמֵן יְהֵא שְׁמֵה רַבָּא מְבָרַךְּ לְעָלַם וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא יִתְבָּרַךִ: fin qui

וִישְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאַר וְיִתְרוֹמֵם וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְהַדָּר וְיִתְעַלֶּה וְיִתְהַלָּל שְׁמֵה דְּקִרְשָׁא בְּרִיךְ הוּא: אָמֵן לְעֵלָּא לְעֵלָּא מִבֶּל בִּרְכָתָא שִׁירָתָא הַשְּׁבְּחָתָא וְנָחֶמָתָא דַּאֲמִירָן בְּעָלְמָא וְאִמְרוּ אָמֵן: אָמֵן

יִשְׂרָאֵל קָדָם אֲבוּהוֹן וְבָעוּתְהוֹן דְּכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל קָדָם אֲבוּהוֹן דְבִשְׁמֵיָא וְאִמְרוּ אָמֵן: ...sia lodato, glorificato, innalzato, portato in alto, esaltato, elevato e celebrato il Nome del Santo, benedetto Egli sia.

ממן

יָהֵא שְׁלְּבָא הַלְּ בְּלּ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן: מוֹבִים עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן: אָמֵן

עָשֶׂה שָׁלוֹם בִּמְרוֹמִיו הוּא בְּרַחֲמִיו יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל בָּל יִשְׂרָאֵל אָמֵן: אָמֵן

Salmo 67

לֵכְלְבַּצָּח בִּנְגִינוֹ מִיְמוֹר שִׁיר: אֱלֹהִים יְחָבֵּנוּ וִיכְרְבֵנוּ יָאֵר פָּנִיו אִתְנוּ סֶלְה: לְדַעַת בָּבְּעָר הַיְבָּרְבֵנוּ וִיבְּרְבֵנוּ יִאַר פָּנִיו אִתְנוּ סֶלְה: לְדַעַת בָּבְּעָר הַיְבּוּנוּ וִיבְּנְבוּ בְּבָלְהוֹם יוֹדוּך עַמִּים בִּלְם: יוֹדוּך עַמִּים בִּישׁוֹר וְיַרְנְּנוּ לְאָמִים בִּיִרְשְׁפִּם עַמִּים מִישׁוֹר וּלְאָמִים בָּבְּעָר תַּנְתִם סֶלָה: יוֹדוּך עַמִּים בְּלְם: אֶלְהִים יוֹדוּך עַמִּים בָּלְם: אֶרֶץ נָתְנָה יְבוּלְה עֵמִים בָּלְם: אֶרֶץ נָתְנָה יְבוּלְה עֵמִים בָּלְם: אֶרֶץ נִתְנָה יְבוּלְה עֵמִים אֱלֹהִינוּ: יְבַרְבֵנוּ אֱלֹהִים אֱלֹהִים אֱלֹהִים אֵלֹהִים: יִבְּרְבֵנוּ אֱלֹהִים וְיִרְאוֹ אֹתוֹ בַּלִּר אֲפָּםִי־אַרֵץ:

Dio ci benedice e lo temeranno tutte le estremità del mondo.

Il hazan invita i presenti che eventualmente fossero nell'anno di lutto per un parente stretto, a recitare il Kaddish.

הדלקת נרות לשבת

Accensione dei Lumi del Sabato

Diciotto minuti prima del tramonto la donna, ma anche l'uomo se vive solo, accende due candele per illuminare ed onorare con la loro luce la mensa festiva. La benedizione cita un solo lume perché. anche se la tradizione ne richiede almeno due (nei quali si vede il simbolo dei due diversi precetti relativi al Sabato, "ricorda" e "osserva"), si esce d'obbligo in caso di necessità anche con uno solo.

Prima di accendere i lumi si recita la benedizione:

בּרוּך אַהָּה יָיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר ...e ci hai קדְשַׁנוּ בָּמִצְווֹתָיו וְצִוָּנוּ לְהַדְלִיק גַר שֶׁל

comandato di accendere il lume del Sabato.

Due midrashim:

Una vigilia di Shabbat, prima del tramonto, Rabbì Shimon Bar Yohai e suo figlio, Rabbì Elazar, videro un vecchio che portava due mazzi di mirto e correva nel crepuscolo. "A che ti servono?" gli chiesero. "Per onorare lo Shabbat," rispose. "Ma uno dovrebbe bastare!"

"Uno è per 'Ricorda,' ed uno è per 'Osserva'." Rabbì Shimon disse a suo figlio: "Guarda come Israele ama i comandamenti!" (Sefer ha Haggadà 2:32)

Questi lumi servono ad onorare lo Shabbat. Se sarete meticolosi con l'accensione dei lumi dello Shabbat, vi mostrerò i lumi di Sion [di nuovo splendenti], come è detto: "Ed accadrà in quel tempo che libererò Jerushalaim a causa dei lumi." (Zefanià 1:12) (Sefer ha Haggadà 2:41)

קבלת שבת

Accoglienza al Sabato

Nel Talmud Bavlì, Shabbat 119a, si apprende che all'avvicinarsi del Sabato i Maestri, indossati i loro migliori abiti, dicevano l'un l'altro: "Andiamo ad accogliere la regina Shabbat!". Mille anni dopo i cabbalisti di Safed misero in atto alla lettera questo invito recandosi nei campi fuori città ad "accogliere il Sabato che arriva". In questo contesto nacque la liturgia della "accoglienza al Sabato" diffusasi poi in tutto il mondo ebraico. Il concetto è di considerare il Sabato una regina che porta un alone di maestà tra gli ebrei che hanno il privilegio di accoglierla.

Si inizia con i Salmi 95/99 e 29 sul tema della maestà di Dio sull'universo per richiamare alla mente la Creazione di cui il Sabato è il culmine.

Nel Tempio Maggiore di Roma si usa recitare il Salmo 95 fino al termine di questa pagina e poi saltare le due pagine successive in carattere ridotto fino al "Mizmor LeDavid", Salmo 29 a pag. 21.

Salmo 95
Sù! Cantiamo al
Signore!
Cantiamo alla
Rocca della
nostra salvezza!
Accogliamolo
con
ringraziamenti,
rivolgiamoci a
Lui con canti di
lode...

לְּכוּ נְרֵיעָה לְצוּר יִשְׁעֵנוּ: בְּרִיעָה לְצוּר יִשְׁעֵנוּ: נְקִיּכְה פָנִיו בְּתוֹדָה בִּזְמִרוֹת נָרִיעַ לוְ: כִּי אֵל נְקִיּכְה פָנָיו בְּתוֹדָה בִּזְמִרוֹת נָרִיעַ לוְ: כִּי אֵל נְּדְוֹל יִיָ וּמֶלֶךְ נָּדוֹל עַל־כָּל־אֶלהִים: אֲשֶׁר בְּיֹוֹ מֶחְקְרֵי־אָרֶץ וְתְוֹעֲפוֹת הָרִים לוֹ: אֲשֶׁר־לוֹ הַיָּם וְהוּא עֲשָׂהוּ וְיַבֶּשֶׁת יָדִיו יָצְרוּ: בְּאוֹ נִשְׁתַּוְחֵנֶה וְנִכְרָעָה נִבְּרְכָה לִפְנֵי־יְיָ עְשֵׂנִוּוּ בִּי הוּא אֱלֹהֵינוּ וַאֲנַחְנוּ עַם מֵרְעִיתוֹ וְצֹאן יִדוֹ הַיּוֹם אִם־בְּלְלוֹ תִשְׁמָעוּ: *

אַל־תַּקְשׁוּ לְבַבְּכֶם בִּמְרִיכָה בְּיוֹם מַפָּה בַּמִּדְבֶּר: אֲשֶׁר נִפּוּנִי אֲבוֹתֵיכֶם בְּחָנוּנִי גַּם־רָאוּ פָּעֻלִי: אַרְבָּעִים שָׁנָה אָקוּם בְּדוֹר וָאמֵר עַם תֹּעֵי לֵכָב הֵם וְהֵם לֹא־יֶדְעוּ דְרָכֵי: אֲשֶׁר־נִשְׁבַּעְתִּי בְאַפִּי אִם־יְבֹאוּן אֶל־מְנוּחָתִי:

שׁירוּ לַיְיָ שִׁיר חָדָשׁ שִירוּ לַיְיַ כָּל הָאָרֵץ: שִירוּ לַיִי בְּרְכוּ שְׁמוֹ בַּשְׁרוּ מִיּוֹם לְיוֹם יְשוּעָתוֹ: סַפְּרוּ בַגּוֹיִם בְּבוֹדוֹ בְּכָל הָעַכִּים נִפְּלְאוֹתִיו: כִּי גָדוֹל יְיָ וּמְהָלָל מְאֹד וֹיְרָא הוּא עַל כָּל אֱלהִים: כִּי כָּל אֱלהֵי הָעַפִּים אֶלִילִים וַיְיָ שָׁמַיֵם עָשָׁה: הוֹד וְהָדָר לְפָנִיו עֹז וְתִפְּאֶרֵת וְיִי שָׁמִים עָשָׂה: הוֹד וְהָדָר לְפָנִיו עֹז וְתִפְּאֶרֵת בְּמִקְּדְשׁוֹ: הָבוּ לַיִי מִשְׁפְּחוֹת עַמִּים הָבוּ לַיִי כָּבוֹד וְעֹז: הִבּוֹ שְׁאוּ מִנְהָה וּבְאוּ לְחַצְרוֹתְיוֹ: הִשְׁמוֹ שְאוּ מִנְהָה וּבְאוּ לְחַצְרוֹתְיוֹ: הַשְׁמוֹ שְאוּ מִנְהָה וּבְאוּ לְחַצְרוֹתְיוֹ: בְּל הָאָרֵץ יִיְשְׁמִם יִיִ מָלֶךְ אֵף תִּבּוֹן תַּבֵל בָּל תִּמוֹם יָדִיז עַמִּים הִשְּמִוֹם וְתָגֵל הָאָרֵץ יִיְעָם הַיִּטְ עַמִּים וְּמָבֵל בָּל הָאָרֵץ יִיְעָם הַיִּם וְמְבֵל בְּל אֲצִי יָעֵר: לְפָנִי יִי כָּי בָא בִּי בָא לִשְׁפִּם הָאָרֵץ יִשְׁפִּם הֵבל בְּצְדֵיך לְפָנִיו יְיָ כִּי בָא בִּי בָא לִשְׁפִּם הָאָרֵץ יִשְׁפִּם הֵבל בְּצְדֵיך וְעִבּי בָּא לִשְׁפִּם הָאָבֵיץ יִשְׁכִּם הֵבל בְּצְלֵין יִיְבָּל וּיִבְיּי בָּא לִשְׁפִּם הָאָבֵרץ יִשְׁפִּם הֵבל בְּאָבִין יִי בָּי בָא לִשְׁפִּם הָאָבֵיץ יִשְׁכִּוֹ בְּיִי בָּא לִשְׁפִּם הָאָבֵין יִי בִּי בָּא לִשְׁפִּם הָאָבֵיץ יִשְׁפִּם הֵבּאְמוֹנְתוֹ: יִי בָּא לִישְׁכִּם הָבְאָּמִים הַבָּא לִשְׁבָּם הָאָבִין יִי בָּי בָא לִשְׁפִּם הָאָבִיץ יִשְׁכִּים הַבָּאמוּנְתוֹ:

יָּיָ כָּזֶלֶךְ הָגֵל הָאָרֵץ יִשְׂמְחוּ אִיִּים רַבִּים: עָנָן וַעֲרָפֶּל סְבִיבִיו צָדֶק וּמִשְׁפָּם מְכוֹן כִּסְאוֹ: אֵשׁ לְפָנִיו תַּלֵּךְ הְּאָרֵץ: הַאִירוּ בְּרָקִיו תַּבֵּל רָאֲתָה וַתְּחֵל הָאָרֵץ: הָנִים בַּדּוֹנֵג נָמַפּוּ מִלְפְנֵי יְיָ מִלְפְנֵי אֲדוֹן כָּל הַאָרֵץ: הָגִידוּ הַשָּׁמֵים צִּדְקוֹ וְרָאוּ כָל הָעָפִים בְּבוֹדוֹ: בְּאַרֵץ: הָנִידוּ הַשָּׁמִים צִּדְקוֹ וְרָאוּ כָל הָעָפִים בְּבוֹדוֹ: בְּשִׁמְעָה וַתִּשְׁמֵח צִיּוֹן וַהְגַלְנָה בְּנוֹת יְהוּדָה לְנֵעֵן מִשְׁפָּמֶיךְ יְיָ: כִּי אַתָּה יְיָ עֻלְיוֹן עַל כָּל הָאָרֵץ מְאֹד לְמַעַן מִשְׁפָּמֶיךְ יְיִ: כִּי אַתָּבִי יְיָ שִׁנְאוּ רָע שֹׁמֵר נַפְשׁוֹת וְחִיבוּ מְעָלִים הִשְׁמִח נִיִּעְלִים הַאְּבֵּין וֹלְנִילְ מָאִר בְּנְשׁוֹת מִשְׁכָּבְן הָשָׁעִים יַצִּילִם: אוֹר וַרָע לַצִּדִּיק וּלְיִשְׁתִי לֵב בְּשְׁתוֹת נִישְׁמָר וְיָב לְצִילִים אוֹר וְרָע שַׁמֵר נַפְשׁוֹת הְיִין מִידְין מִיִּדְ רְשָׁעִים יַצִּילִם: אוֹר וְרֵבְע לַצִּדִּיק וּלְיִישְׁרֵי לֵב בְּשְׁתוֹת בִּלְיִים בְּשִׁתוֹה בְּיִילִים בְּיִּעִים בְּיִילִם בְּיִּבְּלוֹם בְּעִילִים וּלְּיִים בְּבְּשׁוֹת בְּשְׁתִים יַצִּילִם: אוֹר וַרָּע לַצִּבְר קִּרְשׁוֹי נִבְּים בְּיִילְים בְּיִילִים בְּיִבְּיִילְ וּלְנִיבְ וְיִילִים בְּשְׁתוֹה. אַבְּחוּ צִּיִּילְם בְּיִילְים בְּיִילִים וּלְייִבְין וּלְנִיבְ בְּשְׁתוֹר וְיִי בִּיִילִים בְּיִילִים בְּיִילְם בְּיִילְים בְּיִילְם בְּיִילְים בְּיִילִים בְּיִילְם בְּיִילְם בְּיִילְם בְּיִילְם בְּיִלְים בְּיִילִים בְּיִילְים בְּיִילְם בְּיִילְים בְּיִילְם בְּיִבְּיִילְם בְּיִילְם בְּיִילְם בְּבְּשׁוֹת בְּיִילְם בְּיִּילְים בְּיִילְם בְּיִּלְים בְּיִילְם בְּיִּילְים בְּעִילְים בְּיִילְים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּעִיבְּים בְּיִים בְּיִילִים בְּיִים בְּיִים בְּיִילִם בְּיִבּים בְּיוֹים בְּיִילְים בְּיִים בְּיִים בְּיוֹבְיבְיוֹים בְּיִילְם בְּיוֹבְיים בְּיִילְיוֹיוֹים בְּיוֹים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיוֹבְיוֹיוֹים בְּיוֹים בְּיוֹים בְּיוֹים בְּיוֹים בְּיִיוֹיוּים בְּיִים בְּיוֹם בְּיוֹים בְּיִיוֹיוּים בְּיִיוֹים בְּיִים בְּיִיוֹים בְּיִים בְּיִים בְּיוֹים בְּיִים בְּיִיוֹים בְּיוֹים בְּיוֹים בְּיוֹים בְּיוֹים בְּיוֹים בְּיוֹבְיוֹים בְּיוֹים בְּיִּים בְּיִים בְּי

Salmo 96

...tutti gli alberi della foresta canteranno con gioia di fronte al Signore...

Salmo 97

...tutti i popoli vedranno la Sua gloria...

...protegge la vita dei Suoi devoti, li salva dalle mani dei malvagi.

Salmo 98

...cercate il Signore, abitanti tutti della terra, aprite le vostre bocche in canti gioiosi... בְּזְבוֹר שִׁירוּ בַּיְיָ שִׁיר חָדָשׁ כִּי נִפְּלָאוֹת עֲשָׁה הוֹשִיעָה לּוֹ יְמִינוֹ וּזְרוֹעַ כָּרְשׁוֹ: הוֹדִיעַ יְיִ יְשׁוּעָתוֹ לְעֵינִי הוֹנִים נִּלָּה צִּרְקָתוֹ: זָכַר חַסְדּוֹ וָאֲמוּנָתוֹ לְבֵית יִשְׂרָאֵל הָאוֹ כָל אַפְּםִי אָרֶץ אַת יְשׁוּעַת אֱלֹהֵינוּ: הָרִיעוּ לַיִי כָּלּוֹר בְּכִנּוֹר וְקוֹל הָאָרֵץ כִּנְּיִר בְּכְנּוֹר בְּכִנּוֹר בְּכִנּוֹר וְקוֹל שׁוֹפָר הָרִיעוּ לִפְנִי הַפֶּוֹלֶךְ יְיָ: זְמְרוֹּ בִּיְם וְמְלֹאוֹ הֵבֵל וְיִשְבֵי בָהּ: נְהָרוֹת יִמְחֲאוֹ כָּף יִיְבִּנוֹּ וְיִשְבֵי בָּהּ: נְהָרוֹת יִמְחֲאוֹ כָּף יְיִבִּי בָא לִשְׁפֹּם הָאָרֵץ יִשְׁפֹּם הַבָּל וְעָמִים בְּמִישַׁרִים:

Salmo 99

Esaltate il Signore, nostro Dio, inchinatevi ai Suoi piedi; Egli è Santo... יָי טֶלֶך יִרְגְּזוּ עַמִּים ישׁב פְרוּבִים תָּנוּט הָאָרֵץ: יִי בְּצִיּוֹן גָּדוֹל וְרָם הוּא עַל כָּלהָעַמִּים: יוֹדוּ שִׁמְךּ נָּדוֹל וְנוֹרָא קָדוֹשׁ הוּא: וְעֹז מֶלֶךְ מִשְׁפָּט אָהֵב אַתָּה כּוֹנְנְהָ מֵישְׁנִם מִשְׁפָּט וּצְדָקָה בְּיַעְלָב אַתָּה עָשִׂיתִ: רוֹמְטוּ יִי וְאַהֵרֹן בְּכֹהֲנִיו וְשְׁמוּאֵל בְּלְרְאֵי שְׁמוֹ לְרִאים אֶל יִי וְהוּא יַעְנִם: בְּעַמוּד עָנָן יְדַבֵּר אֲלִיהֶם שָׁמְרוּ עַדֹּתִי וְחֹק נָתַן עַל עֲלִילוֹתָם: רוֹמְמוּ יִי אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַחוּוּ לְהַר קָּדְשׁוּ עַל עֲלִילוֹתָם: רוֹמְמוּ יִי אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַחוּוּ לְהַר קָּדְשׁוּ

Salmo 100

מִזְמוֹר לְתוֹדֶה הָרִיעוּ לַיְיָ כָּל הָאָרֶץ: עִבְרוּ אֶת יְיָ בּשִּׁמְחָה בֹּאוּ לְפָנִיו בִּרְנָנָה: דְעוּ כּי יְיָ הוּא אֱלֹהִים הוּא עָשָׂנוּ וְלוֹ אֲנַחְנוּ עַמּוּ וְצֹאן מַרְעִיתוֹ: בֹּאוּ שְׁעָרָיו בְּתוֹדָה חֲצֵרוֹתָיו בִּתְהַלָּה הוֹדוּ לוֹ בָּרְכוּ שְׁמוֹ: כִּי מוֹב יְיָ לְעוֹלֶם חסדוֹ ועד דֹר וֹדֹר אמוּנתוֹ: בּוֹר וְעֹז: הָבוּ לַיִי בְּבוֹר שְׁמוֹ הִשְׁתַחְוּוּ לַיִי בְּבוֹר וְעֹז: הָבוּ לַיִי בְּבוֹר שְׁמוֹ הִשְׁתַחְוּוּ לַיִי בְּהַרְרת לְּדָשׁ: קוֹל יְיָ עַל הַפְּוֹם אֵל הַבָּבוֹר הַרְעִים יְיָ עַל מֵוִם רַבִּים: קוֹל יְיָ בַּכֹּח קוֹל יְיָ בָּהָדָר: קוֹל יְיָ שֹׁבֵר אֲרָזִים וַיְשַׁבֵּר יְיָ אֶת אַרְזִי הַלְּבְנוֹן וַיִּרְקִיבִם בְּמוֹ עֵגֶּל לְבָנוֹן וְשִׂרְיוֹן בְּמוֹ בֶּן רְאֵמִים קוֹל יְיָ חֹצֵב לַהֲבוֹת אֵשׁ קוֹל יְיִחוֹל אַיְלוֹת וַיֶּחֲשֹׂף יְעָרוֹת וּבְהֵבוֹת אֵשׁ קוֹל יְחוֹלֵל אַיְלוֹת וַיֶּחֲשׂף יְעָרוֹת וּבְהֵיכְלוֹ בֵּלּוֹ לְעוֹלְם: יְיִ עֹז לְעַמּוֹ יִתֵן יְיָ יְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ בְשׁלוֹם:

Salmo 29

...il Signore sarà Re in eterno... ...il Signore darà forza al Suo popolo, il Signore benedirà il suo popolo con la pace!

Ci si alza in piedi e si recita:

אָבָא בְּכֹת יְמִינֶךְ תַּתִּיר צְרוּרָה: קַבֵּל רַנַּת עַפֶּךְ שַׂוְּבֵנוּ מַהְבֵנוּ נוֹרָא: נָא גּבּוֹר דּוֹרְשׁי יחוּדֶךְ בְּבָבת שָׁמְבם: בְּרָבם מַהְבם בְּרוֹב מוּכְךְ נַהֵל עֲדָתֶךְ: יְחִיד גַּאָה לְעַמְּךְ בְּרוֹב מוּכְרָ זְרָשָׁתֶךְ: שַּוְעָתִינוּ קַבֵּל וּשְׁמַע בְּנִה זוֹכְבי קְדָשָׁתֶךְ: שַּוְעָתִינוּ קַבֵּל וּשְׁמַע שם כּבוֹד מלכוּתוֹ לעוֹלם ועד: ...volgiti al Tuo popolo che testimonia la Tua Santità. Accogli la nostra invocazione, ascolta il nostro grido...

Lechà Dodi

Questo magnifico canto, universalmente accettato dal mondo ebraico come parte della Kabalat Shabbat, è stato composto dal cabbalista del sedicesimo secolo Rabbì Shlomò HaLevì, figura preminente tra i cabbalisti di Safed. Troviamo il suo nome nell'acrostico delle prime otto strofe.

Il Midrash (Bereshit Rabba 11) racconta che Dio disse al Sabato appena creato: "Israele sarà il tuo compagno!". Quindi ogni settimana Israele accoglie il Sabato che si avvicina (è femminile in ebraico) come uno sposo che attende la sposa sotto la chuppà.

È questo il tema di Lechà Dodì.

Vieni mio amato, accogliamo la sposa, diamo il benvenuto alla presenza del Sabato...

לָבַה דוֹדִי לִקְרַאת בַּלָּה. פָּגֵי שַׁבָּת נִקַבְּלַה:

מור וַזַכור בַּדְבוּר אָחַד הִשִּׁמִיעֲנוּ אֵל הַמִּיָחָר. יַי אָחַר וּשִמוֹ אָחַר. לְשֵׁם וּלְתִפְאֵרֵת וִלְתִהְלַה:

Ad accogliere il Sabato andiamo. andiamo! Esso è la fonte della benedizione!

לָ קַרָאת שַבַּת לְכוּ וְגֵלְכַה. כִּי הִיא מִקוֹר הַבְּרַכַה. מראש מקדם נסוכה. סוף מעשה במחשבה תחלה:

Per lo Zohar il successo e le benedizioni della nostra vita quotidiana derivano infatti dalla santità dello Shabbat.

מָ קְדֵשׁ מֶלֶך עִיר מְלוּכָה. קוּמִי צְאִי מִתּוֹךְ הַהְפֵּכָה. רַב לָךְ שֶׁבֶת בְּעֵמֶק הַבָּכָא. וְהוּא יַחֲמוֹל עֲלֵיךְ חֶמְלָה:

רָ תְנַעֲרִי מֵעֶפָּר קוּמִי.

לִבְשִׁי בִּגְדֵי תִפְאַרְתֵּךְ עַמִּי. עַל יַד בָּן יִשִּי בֵּית הַלַּחְמִי. קָרְבָה אֶל נַפְשִׁי גְאָלָה:

> ה תְעוֹרְרִי הִתְעוֹרְרִי. פִי בָא אוֹרֵךְ קוּמִי אְוֹרִי. מְנִּרִי עְנִּרִי שִׁיר דַבֵּרִי. בְּבוֹד יְיָ עָלֵיֵךְ נִגְּלָה:

ל א תַבְוֹשִׁי וְלֹא תִבְּלְמִי. מַה תִּשְׁתּוֹחֲחִי וּמַה תָּהֶמִי. בָּךְ יָחֶסוּ עֲנִיֵּי עַמִּי. וְנִבְנְתָה עִיר עַל תִּלָה:

> ן היוּ לִמְשִׁפֶּה שׁאּםְוֵךְ. וְרָחֲקוּ כָּל מְבַלְעָוִךְ. יִשִׁישׁ עָלַוִךְ אֶלֹהָוִךְ. כִּמְשׁוֹשׁ חָתָן עַל כַּלָּה:

Svegliati, svegliati, è giunta la tua luce... ...intona un canto, la Gloria del Signore si rivela su di te!

ָּ מִין וּשְׁמֹאל תִּפְרְוֹצִי. וְאֶת־וְיָ תַּעֲרִיצִי. עַל יַד אִישׁ בֶּן פַּרְצִי. וְנִשְׂמְחָה וְנָגִילָה:

Ci si gira verso la porta del Tempio come per accogliere l'ingresso dello Shabbat dalla porta e si dice:

Entra in pace, corona del suo sposo...

בּוֹאִי בְשָׁלוֹם עֲטֶרֶת בַּעְלָה. גַּם בְּשִׂמְחָה בְּרִנָּה וּבְצָהֲלָה. תוֹך אֵמוּנֵי עַם סִגֵּלֵה.

Entra sposa, entra sposa...

Inchinandosi:

בְוֹאִי כַלָּה בִּוֹאִי כַלָּה:

Rivolti di nuovo verso l'Aron ha Kodesh:

Entra sposa, Regina Shabat! תּוֹךְ אֶמוּנֵי עַם סְגַּלָּה. בִּוֹאִי כַלָּה שַׁבָּת מַלְבְּתָא: לְכָה דוֹדִי לִקְרַאת בַּלָּה. בְּנֵי שַׁבָּת נִקַבְּלַה:

Benedetto il Signore che ha dato riposo al Suo popolo Israel nel sacro giorno dello Shabbat.

בָּרוּךְ וְיָ אֲשֶׁר נָתַן מְנוּחָה לְעמוֹ וִשֹּרָאֵל בְּיוֹם שַׁבָּת לְרֵשׁ:

Il salmo che segue, il 92, benchè intitolato al Sabato, non ha riferimenti allo Shabbat: è riferito infatti al Mondo a Venire, quando l'uomo raggiungerà quella perfezione spirituale che oggi possiamo solo intravvedere durante lo Shabbat.

מומור שיר ליום השבת: מוב לְהֹרוֹת לַיְיָ וּלְזַמֵּר לְשִׁמְךּ עֶלְיוֹן: לְהַנִּיר בַּבַּקֶר חַסְדֶּךְ וָאֱמוּנָתְדְּ בַּלֵּילוֹת: עַלֵּי עָשוֹר וַעֲלֵי נָבֶל עֲלֵי הִגָּיוֹן בְּכִנּוֹר: כִּי שִׂמַּחְתַּנִי יְיָ בַּמַעשׁי יַדִידְּ אַרַנּוֹ: מַה מַעשִׂיך יִי מָאר עַמָקוּ מַחִשְׁבֹתֵיך: אִישׁ בַּעַר לא וַדַע וּכִסִיל לא יַבִין אֵת זאת: בִּפִּרְחַ רְשָׁעִים כְּמוֹ עֵשֶׂב וַיָּצִיצוּ כַּל פֿעַלִי אַוַן ּלְהִשַּׁמְדָם עֲדֵי עַד: וְאַתָּה מָרוֹם לְעֹלֶם וְיַ: כִּי הַנָּה אֹיָבֶיךּ יָיַ כִּי הַנָּה אֹיִבֵיךּ יֹאבֵרוּ יַתְפַּרִדוּ כַּל פּעַלֵי אָוָן: וַתָּרֶם כִּרְאֵים קַרְנִי בַּלתִי בִּשֶבֶן רַעַנַן: וַתַּבֵּם עֵינִי בְּשוּרָי בַּקְּמִים עַלֵי מָרֶעִים תִּשִׁמַעְנַה אַזְנֵי: צַדִּיק כַּתַּמַר יִפָּרָח בָּאֶרָז בַּלְּבָנוֹן יִשְׂנֶּה: שְׁתוּלִים בְּבֵית יְיַ בַּחַצָרוֹת אֱלֹהַינוּ יַפָּרִיחוּ: עוֹד יְנוּבוּן בְּשִׁיבַה דִּשַׁנִים וָרַעֻנַנִּים יִהִיוּ: לְהַנִּיד כִּי יָשָׁר יְיָ צוּרִי ולא עולתה בו.

Salmo 92

...quanto sono grandi le Tue opere o Signore!...

Il giusto crescerà come una palma, si ergerà come un cedro del Libano...

Salmo 93

Il Signore regna, rivestito di maestà...

יָּיָ בָּלְךְ גַּאוּת לָבֵשׁ לָבֵשׁ יְיָ עֹז הִתְאַזָּר אַף תִּכּוֹן תַּבֵל בַּל תִּמוֹם: נָכוֹן כִּסְאַךּ מֵאָז מֵעוֹלָם אָתָּה: נָשְׁאוּ נְהָרוֹת יְיָ נִשְׂאוּ נְהָרוֹת קוֹלָם יִשְׂאוּ נְהָרוֹת דְּכְיָם: מִקּוֹלוֹת מַוִם רַבִּים אַדִּירִם מִשְׁבְּרֵי יָם אַדִּיר בַּפָּרוֹם יְיָ:

ערבית של שבת Arvit del Sabato

La preghiera serale, Arvit, ha la sua origine, come le preghiere mattutina Shachrit e pomeridiana Minhà, nei sacrifici del Tempio, anche se, paradossalmente, non vi era obbligo di sacrifici serali. La sera però, i Coanim bruciavano sull'Altare gli avanzi dei sacrifici della giornata e questa pratica, dopo la distruzione del Tempio, venne ricordata con una preghiera volontaria che già ai tempi del Talmud, per consenso generale, divenne obbligatoria. Lo Shemà incluso nell'Arvit è invece obbligatorio per esplicita prescrizione della Torà.

I Tuoi Statuti sono verità assoluta... עַרֹתֶיך נָאָמְנוּ מְאֹד לְבִיתְדְּ נָאֲוָה כּּדֶשׁ יְיָ לִאַרְדִּ יִמִים:

Se nella settimana è nato un maschio nella Comunità si dice:

...come è bello e come è caro il bambino circonciso nell'ottavo giorno... בַּיִּשְׂכִּיל מִכְתָּם שִׁירוּ רֵעִים לְכְבוֹד אִישׁ תָּם וּתְמִים דֵּעִים גַּם אִמְרוּ מַה־מוֹב וּמַה־נָּעִים יֶלֶד הַנִּמוֹל לִשְׁמוֹנָה:

אָשִׁיר הַיּוֹם לִבְרִית מִילָה זִימְרָה שִׁנְּיוֹן וּתְהִלָּה תּוֹדוֹת אַקְרִיב כִּדְמוּת עוֹלָה וּכְמוֹ תוֹרים וּבני יוֹנה: Il hazan invita:

בַּרְכוּ אֶת יִיָ הַמְּבֹרָךְ:

II pubblico, inchinandosi, risponde: בַּרוּך יִי הַמִּבֹרָך לִעוֹלֶם וַעֵּד:

בָּרוּך אַתָּה יְיָ אֶלֹהִינוּ כֶּוֶלֶךְ הָעוֹלֶם. אֲשֶׁר כִּלָּה מֵעֲשִׁיוֹ בִּיוֹם הַשְּׁבִיעִי. וַיִּקְרָאֵהוּ שַׁבָּת לְּדֶשׁ מֵעֶרֶב וְעַד עֶרֶב. וּנְתָנוֹ מְנוּחָה לְעַמּוֹ ישֹׂרָאֵל בִּיקְדָשְׁתוֹ. בּוֹרֵא יוֹם וְלֶיֶלָה. גּוֹבֵל אוֹר מִפְּנֵי חְשֶׁךְ וְחְשֶׁךְ מִפְּנֵי אוֹר. הַמַעְבִיר יוֹם וּמֵבִיא לְיֶלָה. הַמַּבְּדִיל בֵּין יוֹם וּבֵין לְיֵלָה. יְיָ צְבָאוֹת שְׁמוֹ. וּשְׁמוֹ חֵי וְקַיָּם תָּמִיד. לְיֵלָה. יְיָ צְבָאוֹת שְׁמוֹ. וּשְׁמוֹ חֵי וְקַיָּם תָּמִיד. הוֹא יִמְלוֹךְ עָבִינוּ לְעוֹלֶם וָעֶד: בָּרוּךְ אַתָּה וְיָ הַמְעֲרִיב עֲרָבִים:

אַהַבַת עוֹלָם בּית יִשְׁרָאֵל עַמְּךְּ אָהְרְהָּ.

אַרָבת עוֹלָם בּית יִשְׁרָאֵל עַמְּךְ אָהְרָבּה.

על בּן יִי אֶלהִינוּ בְּשָׁרְבֵנוּ וּבְקוּמֵנוּ מֵן בְּלְבֵּנוּ

לָשִׁיחַ בְּחָפִּי רְצוֹנֶךְ. וְנִשְׁמַח וְנַעֲלֹץ בְּּרְבְּנִי

וְעֶד. בִּי הֵם חַיִינוּ וְאֹרֶךְ יָמִינוּ. וּבָהֶם נֶהְנֶּה

וְעֶד. בִּי הֵם חַיִּינוּ וְאֹרֶךְ יָמִינוּ. וּבָהֶם נֶהְנֶּה

וְעָד. בִּי הֵם חַיִּינוּ וְאֹרֶךְ יָמִינוּ. וּבָהֶם נֶהְנֶּה

וְעָד. בִּי הֵם חַיִּינוּ וְאֹרֶךְ אַלְחָבוּ וֹיִ אוֹהֵב אֶת עַמּוּ

וְשָׁרֵאֵל:

Benedite il Signore degno di benedizione!

Benedetto Tu, Signore Dio nostro, Re del Mondo che ha terminato la Sua opera il settimo giorno...

Di amore eterno hai amato il Tuo popolo, la casa di Israele; Torà, precetti, leggi e norme ci hai insegnato...

Chi prega senza Minian dice:

אַל מֶלֶד נָאֱמָן:

Coprendosi gli occhi e con la massima concentrazione si recita lo Shemà per adempiere alla mizvà che ci impone di recitarlo mattina e sera:

Ascolta Israele, il Signore nostro Dio il Signore è unico.

Benedetto il Nome di Gloria del Suo regno in eterno. **Deuteronomio**

6:4-9

Queste parole...
...le insegnerai
ai tuoi figli,
stando in casa e
per via,
coricandoti ed
alzandoti.

Deuteronomio 11:13-21

יִשְׁבָע יִשְׂרָאֵל יִי אֱלֹהֵינוּ יִי אֶחְר:

Le due lettere ain e dalet, scritte più in grande nella Torà, compongono la parola ebraica "èd", testimone: alludono al fatto che ogni ebreo, recitando lo Shemà, porta la testimonianza nel mondo della unicità di Dio.

Sottovoce:

בָּרוּךְ שֵׁם כָּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד.

וְאָהַרְּהְ אֵת יִי אֱלֹהֶיךְ בְּכָל לְבָבְךְ וּבְכָל נְפְּשְׁךְ וּבְכָל מְאֹרֶךְ: וְהִיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה לְבָנֶיךְ וְדִבּּרְתִּ בָּם בְּשִׁבְתְּךְ בְּבֵיתֶךְ וּבְלֶּכְתְּךְ לְבָנֶיךְ וְדִבּּרְתִּ בָּם בְּשִׁבְתְּךְ בְּבֵיתֶךְ וּבְלֶכְתְּךְ עַל־יָדֶךְ וְהִיוּ לְטִׁטֶפֹת בֵּין עֵינֶיךְ: וּכְתַבְתְּם לְאוֹת עַל מִזֵּוֹת בִּיתֶךְ וֹבִשְׁעָרֵיךְ:

וְהָיָה אִם־שָׁמֹעַ תִּשְׁמְעוּ אֶל־מִצְוֹתֵי אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצֵנָּה אֶתְכֶם הַיּוֹם לְאַהֲבָה אֶת יִיְּ אֲלָהִיכֶם וּלְעַבְרוֹ בְּכָל־לְבַבְכֶם וּבְּכָל יוֹנֶה נְמַלְּחִישׁ וְאָכַפְּתָּ דְנָנֶדְ וְתִירִשְׁדְּ וְיִצְהָנֶהִי יוֹנֶה וְמִלְקוֹשׁ וְאָכַפְתָּ דְנָנֶדְ וְתִירִשְׁדְּ וְיִצְהָנֶרְ:
יְמֵלְקוֹשׁ וְאָכַפְּתָּ דְנָנֶדְ וְתִירִשְׁדְּ וְיִצְהָנֶרְ:
יִמְלְחִיי עֵשֶׂב בְּשְּׁדְדְ לִבְהָמְתֵּךְ וְאָבַלְּתָּ

השַׁמָרוּ לַכֵּם פַּן־יִפָּתֵה לְבַּבָכֵם וְסַרְתֵּם וַעֲבַרְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם: אתיהשמים ועצר בַבמ לא תתו והאדמה וַאֲבַרְהֶם מְהֵרָה מֵעַל אַת־יִבוּלַה הַפִּבָה אֲשֶׁר וְיָ נֹתֵן לָכֶם: וְשַׂמְתֶּם אֶת דְּבָרֵי עַל־לְבַבְּכֶם וְעַל־נַפְּשְׁכֶם וּקְשַׁרְתֶּם אות עַל־יָדֶבֶם וְהִיוּ לְמוֹמָפֹת בֵּין אתם וְלִּמַּדְתֶּם אֹתָם אֶת־בְּנֵיכֶם לְדַבֵּר בַם בִּשִׁבִתְּךְ בִבֵיתֵךְ וּבַלֵּכִתִּךְ בַדֵּרֵךְ וּבִשַּׁכִבְּּךְ על־מְזוּזוֹת וּלִתַלִתֶם וֹבְקוּמֵדְ: לְמַעַן וִרְבּוּ וְמֵיכֶם וִימֵי בִּגִיכֵם וּבִשׁעַרִידְ: עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְיָ לַאֲבֹתִיכֶם לָתִת ּלָהֶם כִּימֵי הַשָּׁמַיִם עַל־הָאָרֶץ:

ליאָטֶר יְיָ אֶל־מֹשֶׁה לֵאמִר: דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי שְׁרָאֵל וְאָמַרְהָ אֲלֵהֶם: וְעְשׁוּ לָהֶם צִיצִּת יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְהָ אֲלֵהֶם: וְעְשׁוּ לָהֶם צִיצִּת עַל־בַּנְבֵּי בִּנְּדִיהֶם לְדִרְתָם וְנֶתְנוּ עַל־צִיצִּת הַבָּנְף פְּתִיל הְּכֵלֶת: וְהָיָה לֶכֶם לְצִיצִּת וְיְבִּרְאִיתֶם אֹתוֹ וּוְכַרְהֶם אֶת־בָּל־מִצְוֹת וְיְ וַאֲשִׁיתֶם אֹתוֹ וּוְכַרְהֶם אֶת־בָּל־מִצְוֹת וְיְ וַאֲשִׂיתֶם אֹתִם וְלֹא תָתוּרוּ אַחֲבִי לְבַבְּכֶם וְאַשִּׁיתֶם אֹתְם וֹנִים אַחֲבִיהֶם: וְעֲשִׂיתֶם אֶת־בָּל־מִצְוֹתִי וְיְאֵלְהֵיכֶם וְאַשִּׁיתֶם אֶת־בָּל־מִצְוֹתְי וְאֵנִיתֶם קְּדִשִׁים לֵאלְהֵיכֶם: אֲנִי וְיָ אֱלְהֵיכֶם וְהִיִּתֶם לָאלְהֵיכֶם: אֲנִי וְיָ אֱלְהֵיכֶם וְתִּים לֵאלְהֵיכֶם: אֲנִי וְיָ אֱלְהֵיכֶם וְהִיתֶם לְאַלְהֵיכֶם בְּאלְהֵיכֶם: אֲנִי וְיָ אֱלְהֵיכֶם וְתִּים לֵאלְהֵיכֶם אָנִי וְיָ אֱלְהֵיכֶם וְּתִּבְּים לֵאלְהֵיכֶם: אֲנִי וְיָ אֱלְהֵיכֶם לְּבִּים לֵּאלְהֵיכֶם: אָנִי וְיִ אֱלְהֵיכֶם לְּבִּים לֵאלְהֵיכֶם בְּאלִהְים לֵאלְהֵיכֶם: אָנִי וְיִ אֱלְהַיכֶם לְּבִּים לֵּאלְהִיכֶם בְּלִיתִּים לֵּאלְהֵיכֶם בְּאַרִים לֵאלְהִיכֶם: אָנִי וְיִ אֶלְהִיתֶם בְּרִשִׁים לֵאלְהֵיכֶם: אֲנִי וְיִ אֶלִי וְיִי אֶלְהִיים לֵּאלְהִים לֵאלְהִיכֶם: אָנִי וְיִ אֶלְהִיתָם בְּרִשִּים לֵאלְהֵיכֶם: אָבִי וְיִי אֲנִי וְיִי אֱלֹבִים לְּבִּים לִּבְּלִים בְּיִים לֵּבְים לִּים בְּיִבְּים לְּיִם בְּים בְּיִבְּים לֵּבְיִבְּים לְּיִבְים לֵּאלְהִיכָם בְּיִבְּים לְּבִּים לְבִים בְּיִים לֵּים בְּיִים לֵּבְים בְּיִים לְתִּים לֵּבְים בְּבִּים בְּיִבְים בְּבִּים בְּיִים בְּבִּים בְּיִים בְּיִים בְּיִבְּים בְיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּבִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִבְים בְּיִבְּים בְּיִים בְּים בְּיִים בְּבִים בְּיִים בְּיִים בְּים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיבִים בְּיִים בְּיִים בְּיבְייִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיבִים בְּיִים בְּיִיבְים בְּיִים בְּיִים בְּיבִים בְּיִיבְייִים בְּיִים בְּיִיבְּיִם בְּיִים בְּיִים בְּיִיבְּיִים בְּיִים בְּיִיבְּים בְּיִים בְּיִיבְּיבְייִים בְּיִים בְּיִיבְּיבְיתְּים בְּיבְּיוּים בְּיִיבְּיבִיבְּים בְּיבְּיבִים בְּיבִיבְיבִּים בְּיבְּיבְייִים בְּיבְיבִיים בְּיִיבְּים בְּיבְּיבִים בְּי

E porrete queste parole nei vostri cuori e nelle vostre anime e le legherete come segno sul vostro braccio e come frontale tra i vostri occhi; e le scriverete sugli stipiti delle vostre case...

Numeri 15:37-41 Fatevi degli zizzit agli angoli dei vostri abiti... ...e quando lo vedrete ricorderete tutte le mizvot del Signore e le metterete in pratica... Emet: è verità!

אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לִּהְיוֹת לֶכֶם לֵאלהִים אֲנִי יָי אֱלֹהֵיכֶם: אֱמֶת:

Il hazan ripete:

יִי אֱלְהֵיכֶם אֱמֶת:

בַשָּבִיעִי קַיַּמְתַּ ושמענו זכור. חמדת שוּהַ. כִּתוּבַה הִיא לִראשׁ אַרְבַּעַה. מֵעַת שמח בה לב ישרון: עדה פדית. שבת קַנִיתַ. רוֹמַמִּתַּ ובינינו אות היא לעולם. כי ששת עוֹלמד תקנת. ובשביעי נחת. למען שתניח לעמד ישראל: ולכבוד שמד שבחו וזמרו בַּרוּךְ הוּא: משָה וּבְנֵי יִשְׂרָאֶל לְדְּ עַנוּ שִׁירַה בַּשִּמְחַה רַבַּה וָאַמַרוּ כַלם. מי כמכה באלים כמכה נאדר בקדש. נורא תהילת עשה פַלָא: שוֹמָרֵי שַבִיעי ראוּ גבוּרוֹתידּ על יַחַד כַּלַם הוֹדוּ וִהְמָלִיכוּ וָאָמָרוּ. יִיַ לעוֹלֵם וַעָר: תַּחִישׁ יִשׁוּעָה לְשׁוֹמְרֵי עֲנוּנָה. תִּפְּדֶּה לִצֹאנַדְ. וִאַל יִהִיוּ עוֹד לְבִזַּה. ככתוב. והושעתי לצאני ולא תהיינה עוד לבז: ברוך אתה יי גאל ישראל:

...in sei giorni hai stabilito il Tuo mondo ed il settimo hai riposato per dare riposo al Tuo popolo Israel.

Benedetto Tu, o Signore, redentore di Israel. הַלְּשְׁכִּיבְּנוּ יְיָ שֶׁלֹהֵינוּ לְשָׁלוֹם. וְהַעֲמִיבִּנוּ מַלְבֵּנוּ לְחַיִּים מוֹבִים וּלְשָׁלוֹם. וּפְרוֹשׁ עָלִינוּ מַלְבֵּנוּ לְחַיִּים מוֹבִים וּלְשָׁלוֹם. וּפְרוֹשׁ עָלִינוּ מֻבְּת שְׁלוֹמֶךְ. וְהָגֵן בַּעֲבנוּ. וְתַקְנֵנוּ בְּעֵצְה מוֹבָה מִלְפָנֶיךְ. וְהוֹשִׁיעֵנוּ מְהַרָה לְמַעַן שְׁמֶךְ. וְהוֹשִׁיעֵנוּ מְהַרָה לְמַעַן שְׁמֶךְ וְיָגוֹן וְהָפֵר מַעְלִינוּ אוֹיֵב דֶבֶר וְחָבֶר וְלָעב וְיָגוֹן וְאַבְר וְהָבֵר וְהָבֵר שְׁטְן מִלְפְנֵינוּ וּאֲבִר וְהָבֵר שְׁטְן מִלְפָנִינוּ וּמְעַה וְעַר בּרוּה מִצְתְה וְיִ הַפּּוֹרשׁ טָבֵּר שְׁלוֹם עָלִינוּ וְעַל כָּל עִלִינוּ וְעַל כָּל יִרוּשַׂלִם. שִׁלוֹם עָלִינוּ וְעַל כָּל עַל יִרוּשַׂלַ ם. שָׁמוֹן:

Benedetto Tu, o Signore, che stende una capanna di pace su di noi e su tutto il Suo popolo di Israel e su Gerusalemme, amen.

Il passo che segue è un brano tratto dalla Torà (Esodo 31:16-17) che ci invita ad osservare il Sabato poiché esso è il segno del patto tra Dio ed il popolo di Israele. Nella Torà questo passo si trova subito dopo l'ordine di costruire il Santuario e ciò per insegnarci che l'osservanza del Sabato è più importante persino del Santuario tanto da inter-romperne i lavori di costruzione.

Ci si alza in piedi e non ci si siede fino a dopo יום הששי a pag.41

וְשְׁבְּת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַשַּׁבָּת לַעֲשׁוֹת אֶת הַשַּׁבָּת לַדְרֹתָם בְּרִית עוֹלָם: בֵּינִי וּבֵין אֶת הַשַּׁבָּת לְדֹרֹתָם בְּיִית עוֹלָם בִּי שֵׁשָׁת יָמִים בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אוֹת הִיא לְעוֹלָם כִּי שֵׁשָׁת יָמִים עֲשָׁת יְיָ אֶת הַשָּׁמֵיִם וְאֶת הָאָרֶץ וּבִיוֹם עֲשָׁה וְיָ אֶת הַשָּׁמֵיִם וְאֶת הָאָרֶץ וּבִיוֹם השביעי שבת וינּפש:

E osserveranno i figli di Israel il Sabato nelle loro generazioni come patto eterno...

Il Kaddish

Il Kaddish, composto dopo la distruzione del Tempio ed ispirato al cap. 38 di Ezechiele, è una proclamazione della missione ebraica di santificare il Nome divino. Ci indica poi, nella seconda parte, il ruolo dell'uomo nel regno messianico: di benedire, glorificare, celebrare, lodare, il Nome in ogni forma e circostanza. I nostri Maestri lo hanno posto al termine di ogni sezione della preghiera come incal-zante richiamo a tutte le nostre forze spirituali per l'adempimento del dovere primordiale della Santificazione del Nome. La recitazione è subordinata alla presenza di un minian, cioè di dieci uomini adulti: il compito di santificare il Nome del Signore supera il potere dell'individuo e può essere compiuto solo dalla collettività. (Adattato da E. Munk, Il mondo delle preghiere).

יָתְגַּרֵל וְיִתְקַרֵּשׁ שְׁמֵה רַבָּא: אָמֵן בְּעָלְמָא דִּי בְרָא כִּרְעוּתֵיה וְיַמְלִיךְ מַלְכוּתִיה בְּחֵיֵּיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בַּעַגַלָא וּבִוֹמַן קָרִיב וִאָּמָרוּ אַמֵן:

Il pubblico risponde:

אמן: אמן

podato, הוכמלס, הוכמלס הולעלמי הוכמלס, הולמלסי הולמלס

...sia lodato, glorificato, innalzato, portato in alto, esaltato, elevato e celebrato il Nome del Santo benedetto Egli sia.

La Amidà

Tutto ciò che è stato fin qui recitato, a parte lo Shemà, rappresenta solo l'introduzione alla Amidà, che deve il suo nome alla radice ebraica ain, mem, dalet, stare in piedi: infatti è recitata in piedi, volgendosi verso Gerusalemme, come di fonte ad un Re a cui si rivolga una petizione.

La Amidà è la preghiera per eccellenza: recitata tre volte al giorno, è stata istituita dai Maestri in sostituzione dei sacrifici giornalieri nel Santuario.

È stata composta con diciotto benedizioni (di qui l'altro nome, Shmonè Esrè, diciotto) ed ha trovato la formulazione definitiva all'epoca della distruzione del Tempio (primo secolo E.V.) quando fu aggiunta una diciannovesima benedizione contro sette eretiche che minavano, al tempo, l'unità degli scampati al disastro nazionale.

La costruzione è proprio quella di una petizione: una introduzione (tre benedizioni) di lode al Signore prima di presentare le proprie richieste; un corpo centrale di tredici benedizioni in cui si elencano le richieste; infine un commiato (tre benedizioni) in cui si esprime fiducia nell'accoglimento delle richieste e gratitudine. Le richieste rivolte al Signore compendiano tutte le necessità per la vita del popolo ebraico:

- beni spirituali (intelligenza, teshuvà o ritorno alla Torà e perdono);
- beni materiali (libertà personale, salute, benessere e fine dell'esilio con la raccolta delle diaspore);
- beni sociali per l'intero popolo (giustizia assoluta, il castigo dei nemici del Signore, la ricompensa dei giusti, la ricostruzione di Gerusalemme, l'invio del Masciah, l'esaudimento delle preghiere).

Questa sera però è Sabato: non sarebbe appropriato prospettare le nostre preoccupazioni ed i nostri bisogni quotidiani. Per questo motivo i Maestri ci fanno omettere le tredici benedizioni centrali, sostituite da una benedizione al Signore che santifica il Sabato.

(Se è Capo Mese il hazan annuncia: רֹאשׁ הֹרֶשׁ

Si fanno tre passi indietro, poi tre in avanti prima di "avvicinarci" al Signore con le nostre richieste. Ciò simboleggia anche la crescita spirituale di Mosè attraverso tre livelli di santità mentre saliva sul Monte Sinai. Poi si mormora sottovoce:

בְּלֵל שְׂפָתֵי תִּפְתָח וּפִי יַנִּיד תְּהִלְּתֶךְ:

Benedetto...
che ricordi la
pietà dei
Patriarchi e fai
venire un
liberatore per i
figli dei loro
figli...

בְּרוּך אַתָּה יְיָ. אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתִינוּ אֱלֹהֵי אַבְרְהָם אֱלֹהֵי יִצְקֹב. אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְקֹב. הָאֵל הַנְּרְוֹּל הַנְּבּוֹר וְהַנּוֹרָא. אֵל עֶלְיוֹן גּוֹמֵל הָאֵל הַנְּבִּוֹל הַנְּבּוֹר וְהַנּוֹרָא. אֵל עֶלְיוֹן גּוֹמֵל חֲסְרִים מוֹבִים וְקוֹנֵה אֶת הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְרֵי אֲבוֹת. וּמֵבִיא גּוֹאֵל לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְמִעַן שְׁמוֹ בִּאהַבַה:

Se è Shabbat Tesciuvà si aggiunge: זָּכְרֵנוּ לְחַיִּים מֶּלֶךְ חָפֵּץ בַּחַיִּים. וְכָתְבֵנוּ בְּסֵפֶּר הַחַיִּים זָּכְרֵנוּ לְחַיִּים מֶּלֶךְ חָפֵּץ בַּחַיִּים. וְכָתְבֵנוּ בְּסֵפֶּר הַחַיִּים לִמֵעַנְךְ אֵל חֵי:

מֶלֶד גּוֹאֵל עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמָגַן: בָּרוּד אַתָּה וְיָ מֵגַן אַבִרַהַם:

אַתְּה נְבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי מְחַיֵּה מֵתִים אַתּה רב להושיע:

Da Pesah a tutto Succot מוֹרִיד הַשֵּל Fa scendere la rugiada Da Sheminì Azzeret a Pesah בַּשִּׁיב הָרוֹחַ וּמוֹרִיד הַנְּשֶׁם Fa soffiare il vento e scendere la pioggia מְכַלְבֵּל חַיִּים בְּחֶפֶד. מְחַיֵּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים. סוֹמֵך נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים. מַתִּיר אֲסוּרִים. וּמְלַיֵּם אֱמוּנָתוֹ לִישֵׁנֵי עֲפָר: מִי כְמוֹךְ בַּעַל גְּבוּרוֹת. וּמִי דְוֹמֶה לָךְ מֶלֶךְ מֵמִית וּמְחַיֵּה וּמַצִּמִיחַ לַנוּ יִשׁוּעַה: ...chi può assomigliarti che fai morire e risorgere e fai germogliare per noi la salvezza?

Se è Shabbat Tesciuvà si aggiunge:

מִי כָמוֹךְ אַב הָרַחֲמִים זְכוֹר יְצוּרֶיךְ בְּרַחֲמִים לְחַיִּים מִמִית וּמְחַיֶּה:

וְנֶאֱמֶן אַתָּה לְהַחֲיוֹת מֵתִים: בָּרוּךְ אַתָּה וְיָ מָחַיֵּה הַמֵּתִים:

לְּדוֹר וְדוֹר וַמְלִיךְ לָאֵל. כִּי הוּא לְבַהּוֹ מָרוֹם וְקָרוֹשׁ. וְשִׁבְחֲךְ אֱלֹהֵינוּ מִפְּינוּ לֹא יִמוּשׁ לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי אֵל מֶלֶךְ נְּדוֹל וְקָדוֹשׁ אַתַּה.

Di generazione in generazione proclameremo la regalità di Dio...

(Di Shabbat Tesciuvà בֶּרוּךְ אַתְּה וְיָ הָאֵל (הַמֶּלֶךְ הַקַרוֹשׁ:

וֹמֵאַהְבְּהָ יִי אֶלהִינוּ שׁאָהַבְּהָ אֶת יִשְׂרָאֵל עַפָּךְ. וְּמֵחֶמְלְתָךְ מֵלְבֵּנוּ שֶׁחָמֵלְתָּ עַל בְּנִי בְרִיתְךְ. נָתַתָּ לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת יוֹם הַיְּשְׁבִיעִי הַנְּּרוֹל וְהַפְּרוֹש הַנָּה. לְּגְרֻלְּה וְלִנְבוּרָה לְקְרָשָׁה וְלְמְנוּחָה וְלַעֲבוֹרָה וֹלְהוֹדָאָה. וְלָתֵת לָנוּ בְּרָכָה וְשָׁלוֹם מֵאִתְּךְ: Per Tuo amore... ci desti questo settimo giorno grande e santo... Dio benedisse il settimo giorno e lo santificò, poiché in esso cessò da tutto il Suo lavoro... וֹיְכֵלּוֹ הַשָּׁמֵיִם וְהָאָרֶץ וְכָל־צְּבָאָם: וַיְכֵל אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מְלַאּרָתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה. וַיִּשְׁבֹּת בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִבָּל־מְלַאַרְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה: וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת־יוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיְלַדֵּשׁ אֹתוֹ. כִּי בוֹ שָׁבַת מִבָּל־מְלַארְתּוֹ אֵשֶׁר־בָּרֵא אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת:

Gioiscano del Tuo regno coloro che osservano il Sabato e lo chiamano delizia... יִּאֲׂבְוֹחוּ בְמַלְכוּתָךְ שׁוֹמְנֵי שַׁבָּת וְקוֹרְאֵי עָנֵג עַם מְקַדְּשֵׁי שְׁבִיעִי בָּלֶם יִשְׂבְּעוּ וְיִתְעַנְּגוּ מְשׁבִּר. וּבַשְׁבִיעִי רָצִיתָ בּוֹ וְקִדִּשְׁתוֹ. חֶמְדַּת מְשׁוּבָךְ. וּבַשְׁבִיעִי רָצִיתָ בּוֹ וְקִדִּשְׁתוֹ. חֶמְדַּת יָמִים אוֹתוֹ קָרָאתָ. זֵכֶר לְמַעְשֵׂה בְּרֵאשִׁית:

...rendici partecipi della Tua Torà, saziaci della Tua bontà, purifica il nostro cuore... אָלהִינוּ בְּמְנוּתְידּ. וְאלֹהֵי אֲבוֹתִינוּ רְצֵה בִמְנוּחָתֵנוּ. בַּקְנּוּחָתֵנוּ בְּמְנוּחָתֵנוּ בְּמְצוֹתְידּ. וְשִׂבְּתֵנוּ בִּישׁוּעֲתָדְּ. וְשִׂבְּתֵנוּ בִּישׁוּעֲתָדְּ. וְשִׂבְּתֵנוּ בִּישׁוּעֲתָדְּ. וְשִׂבְּתוּ בְּדְּשִׁרְּתְדְּ. וְיִשְׁמְחוּ בְדְּ בְּאַרְבְּדְּ בָּצְאֶמֶת. וְהַנְחִילֵנוּ וְיִ אֱלֹהִינוּ בְּבְּנוּ לְעֲבְדְּדְ בָּצְאֶמֶת. וְהַנְחִילֵנוּ וְיִ אֱלֹהִינוּ בְּדְּ בַּרְנוּ אַבְּתוּ וְשִׁבְּת מְןְדְשֶׁוְדּ. וְיִשְׁמְחוּ בְדְּ בָּלְיִבְיִי שְׁמֶוְדְ: בָּרוּדְ אַהָּת וְיִ מְּכָּרְיִם הַשְׁבָת:

Benedetto Tu, o Signore, che santifichi il Sabato. רְצָּה יְיָ אֶלהֵינוּ בְּעַמְּךּ יִשְׂרָאֵל וְאֶל תְפִּלְּתְם שְׁעֵה. וְהָאֵב הָעֲבוֹרָה לִּדְבִיר בֵּיתֶךּ. וְאִשִׁי יִשְׂרָאֵל וּתְפִּלְּתָם מְהֵרָה בְּאַהֲבָה תְקַבֵּל יִשְׂרָאֵל וּתְפִּלְתָם מְהֵרָה בְּאַהֲבָה תְקַבֵּל בְּרָצוֹן. וּתְהִי לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל בְּצוֹן. וּתְהִי לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עַמֵּך.

Gradisci, Signore nostro Dio, il Tuo popolo Israel, esaudisci la sua preghiera...

Di Capo Mese e di Hol ha Moed si aggiunge:

אֶלהֵינוּ וַאלהֵי אֲבוֹתִינוּ יַעֲלֶה וְיָבֹא יַגִּיעַ יַרָאָה וְיֵרָצֶה וְיִבְּלֵה וְיִבָּה וְיִבָּה וְיִבָּה וְיִשָּׁמֵע וְיִפָּקֵה וְיִיָּבֵר זִכְרוֹנֵנוּ וְזִכְרוֹן אֲבוֹתִינוּ וְזִכְרוֹן כָּל עַמְּךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיף לִפְלֵיטָה לְטוֹבָה לְחֵן וּלְחָסֶר וּלְרַחַמִים וּלְרָצוֹן בִּיוֹם

di Capo Mese אָשׁ הַחֹרֵשׁ

di Succot חַג הַּמְבוֹת

di Pesach חַג הַמַּצוֹת

הַנֶּה זָכְרֵנוּ וְיָ אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה וּפָּקְרֵנוּ בוֹ לִבְרָכָה וְהוֹשִׁיעֵנוּ בוֹ לְחַיִּים טוֹבִים בִּדְבַר יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים חוּם וְחָנֵנוּ (וְחֲמֹל) וְרַחֵם עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ כִּי אֵלֶיְךּ עֵינֵינוּ כִּי אֵל מֵלֵךְ חַנוּן וְרַחוּם אָתַה.

וְתֶחֶזֶינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְךּ לְצִיּוֹן וְלִירוּשָׁלַ ִם עִירְדְּ בְּרַחֲמִים כְּמֵאָז: בָּרוּדְ אַתָּה וְיָ הַמַּחֲזִיר בָּרַחֲמֵיו שִׁכִינַתוֹ לִצִיּוֹן.

Possano i nostri occhi vedere il Tuo ritorno a Sion ed a Gerusalemme.. Noi Ti ringraziamo... per gli atti di bontà che compi per noi ogni momento, sera, mattino e mezzodì... מוּרִים אֲנַחְנוּ לָך. שָׁאַתָּה הוּא יִי אֱלֹהִינוּ וֵאלֹהִי אֲבוֹתִינוּ עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדֶךְּ וְעַל נִשְׁמוֹתִינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ וְעַל נִפֶּיךְּ שֻׁבְּכָל יוֹם וְיוֹם עָפֶנוּ וְעַל נִפְּלְאוֹתֶיךְ שֻׁבְּכָל עִת עָרֶב וְבֹקֶר וְצָהְרָיִם. וְמוֹבוֹתִיךְ שֶׁבְּכָל עֵת עֶרֶב וְבֹקֶר וְצָהְרָיִם. הַמוֹב כִּי לֹא בָלוּ רַחֲמֶיְךְ. הַמְרַחֵם כִּי לֹא הַמוֹב כִּי לֹא בָלוּ רַחֲמֶיְךְ. הַמְרַחֵם כִּי לֹא תַמִּנוּ וְיָ אֶלהִינוּ לְךְ: לֹא הַכְלוּ וְיִ אֱלֹהִינוּ וְלֹא עֲזַבְתָּנוּ וְלֹא הַכְלוּ וְלֹא הַכְּלוּ וְלֹא הַכְּלוּ וְלֹא הַכְּלוּ וְלֹא הַתְּנִוּ וְלֹא הַתְּנִי וְּלֹא הַתְּנִוּ וְלֹא וְנִי אֶלֹא הַתְּרָתְ פָּנֶיךְ מִמֶּנוּ וֹיִי אָלֹוּ וְלֹא הַתְּרָתְ פָּנֶיךְ מִמֶּנוּ וֹיִ וּה הוֹא הִינוּ וְיִי הָּבְּתְנוּ וְלֹא וְנִינוּ וְיִי הָּלִבְּתְנוּ וְלֹא וְרָבְיִי הְּמָנִינוּ וְיִי הְבָּבְיִינוּ וְיִי הְעָּבְּיִינוּ וְיִינוּ וְיִי הְיִי הְּבָּנִוּ וְלִיבּוּ בְּתִּנִוּ וְיִינִי וְּתְבָּבְיִבְּיִי בְּבְּיִים בְּיִינוּ וְיִי בְּבְּבְיִים בְּבְּיִינִוּ וְבְּבְיִים בְּיִיבוּ בְּיִיבוּ בְּיִיבְּיִי בְּיִיבוּ בְּיִי בְּיִיבוּ בְּיִיבְּיִים בְּיִיבוּ בְּיִבְּיִים בְּיִיבְיּ בְּיִיבּיוּ בְּבְיִיךְ מִבְּיִיבוּ בְּיִיבְּיִים בְּיִיבְיּ בְּיִיבְיִינִי וְיִיבְּיִים בְּיִיבְיּיִים בְּיִיבוּ בְּיִיבְיּים בְּיִבְיִים בְּיִיבְּיִים בְּיִיבְיִים בְּיִיבְיּים בְּיִיבְיּים בּיִים בְּיִיבְיּים בְּיִיבְיּים בְּיִיבְּיִים בְּיִים בְּיִיבְיּים בְּיִים בְּיִיבְים בְּיִיבְיּיבּים בְּיִיבְיּים בְּיִים בְּיִיבְיּיבּים בְּיִיבְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּבְּיִיבְּיִים בְּיִיבְּיִים בְּיִים בְּיִיבְיוּ בְּיִיבְּיִים בְּיִיבְּיִים בְּיִיבְּיִיבְּיִיבְּיִיבְּיִים בְּיִיבְּיּיבּיוּ בְּיִיבְיּיוֹים בְּיִיבְּיִים בּיּיִים בְּיִים בְּיּבְיּיבְיּבְּיוּיבְיּבְּיִיבְיּיבּי בְּיִיבְּיוּיוֹים בּיּיוֹבוּיוּיוּיבִים בְּיִיבְיוּים בְּיִי

Di Chanukà si aggiunge:

עַל הַנְּשִׁים וְעֵל הַנְּבוּרוֹת וְעֵל הַהְּשׁוּעוֹת וְעֵל הַפְּלְּחָמוֹת וְעֵל הַבְּנְבוּרוֹת וְעֵל הַהְּשׁוּעוֹת וְעֵל הַפְּלְּחָמוֹת וְעֵל הַפָּרָקו וְעֵל הַפְּרוֹת שֶׁעֲשִׂיתָ עִפְּנוּ וְעֵם הַמְּלְחָמוֹת וְעֵל הַפָּרָקו וְעֵל הַפְּרוֹת שֶׁעֲשִׂיתָ עִפְּנוּ וְעֵם הַבְּלְחָמוֹת וְעֵל הַפָּרָקו וְעֵל הַפְּרוֹת שֶׁעֲשִׂיתָ עַפְּנוּ וְעֵם בַּלְכוּת הַבְּיִם מְחַבְּיִם הָהֵם בִּוְלְכוּת נְּבָנִים מְחַבִּים עָמַרְהָ וֹנִים בְּיֵב מְעַמִּים וּפְּטֵּתְ שֶׁת בִינָם מַחְבִּוֹן רְצוֹנְה וְאַתָּה בְּעֵת בְּיִבְים מְחַבִּוֹן רְצוֹנְה וְאַתִּה בְּיִב בְּיִבְים בְּיֵב מְעִבְּים וּפְּיֵבְתוֹם בְּעִר בְּהַנְּים וְוִדִים בְּיֵד מְהַבְּים בְּיִב מְעָמִים וּפְּבֵּאים בְּעִר בְּהַנְּה וְּרָשָׁתִים בְּיִב מְחַבְּוֹן וְעִבְּים בְּיִב מְעִבְּים בְּעִר בְּיִבְּים בְּעִר בְּיִבְּים בְּעִבְּים בְּעִבְים בְּעִבְּים בְּעִבְים בְּיִבְים בְּיִב מְשִׁבְּיוֹת בְּיִבְּים בְּיִבְים בְּיִב מְשְׁמִים וּפְּבֵּאת בְּשִׁיתְ תְשִׁעְּה וְּרְשִׁתְים בְּיִבְים בְּיִבוֹי בְּיִב מְעִבְּים וּבְּיִבְים בְּיִבְים בְּיִבְיר בִּיתְבְּ בְּעִבְים שְׁעִישִׁית עִשְּשִׁית וְנִבּים בְּיִבְיוֹ וְעִשְׁתְ בְּעִבְים בְּבִים בְּיִבְיוֹ וְנִבְיוֹם בְּיִבְיוֹ בְּבִית בְּיִבְיוֹת בְּיִבְית בְּיִים בְּנִיוֹ בְּעִבְיוֹ וְנִבְיוֹם וְנִבְיוֹ בְּעִיבְיוֹ וְנִבְיוֹ בְּעִשְׁה וְנִבְּיוֹ בְּעִבְּיוֹ בְּבְיוֹת בְּיִבְיוֹ בְּעְשִׁה וְנִבְיוֹ בְּבְיוֹ בְּעִבְיוֹ בְּעִבְּיוֹ בְּבְיוֹת בְּיִילְם בְּבִים בְּבָּים בְּעִיבוֹים בְּבִילוֹ בְּבְיוֹים בְּבִיוֹ בְּבְיוֹ בְּבְיִים בְּבִיוֹת בְּבִיל בְּבְיוֹ בְּבְיוֹב בְּעִים בְּבִּים בְּבִין בְּבְיוֹם בְּבִיוֹת בְּיִילְם בְּבִּים בְּבְּים בְּבִיוֹם בְּבִין בְּבְּיִם בְּבְּיִים בְּבִּים בְּעִים בְּבִים בְּבִים בְּבְּיוֹים בְּבִים בְּבְּיִים בְּבִיוֹים בְּבְיוֹם בְּבִים בְּבְּיוֹ בְּבְיוֹם בְּבִים בְּבְּיוֹ בְּבְיוֹם בְּבִיוֹם בְּבְיוֹם בְּבִיוֹ בְּבְיוֹם בְּבוֹים בְּבְּיוֹם בְּבְּבוֹי בְּבְּבְיוֹם בְּבְּבוֹים בְּבְּבוֹי בְּבְּבְיוֹם בְּבְּבוּת בְּבְּבְיוֹם בְּבְּבוֹים בְּבְּבוֹים בְּבְּבוֹים בְּבְּבוֹים בְּבְּבְיוֹים בְּבְּבוּים בְּבְּבוּים בְּבִים בְּבְּבְיוּם בְּבְּבוּב בְּיבְים בְּבְּבְיוֹם בְּבְּבְיוֹם בְּבְּבְיוֹים בְּבְּבְיוּ בְּבְּבְי

...ai giorni di Mattatià
...quando il malvagio
regno ellenico si mise
contro di loro per far
dimenticare loro la Tua
Torà...
...consegnasti i prodi in
mano ai deboli, i molti
in mano ai pochi, gli
impuri in mano ai puri,
i malvagi in mano ai
giusti e gli empi in
mano agli studiosi della
Tua Torà.

Di Shabbat Tesciuvà si aggiunge: זְבוֹר רַחֲמֶיךּ וּכְבֹשׁ אֶת כַּעֲסָךּ. כַּלֵּה דֶּבֶר וְחֶרֶב וְרָעֲב וֹשְׁבִי וּמֵשְׁחִית וּמַגּּפָּה וְכָּל מַחֲלָה מֵעֲלִינוּ וּמֵעַל כָּל בְּגֵי בָּרִיתֵּךּ:

עַל כָּלֶם יִתְבָּרֵדְ וְיִתְרוֹמֵם שִׁמְדְּ מֵלְבֵּנוּ תָּמִיד. כֹל הַחַיִּים יוֹדְוּדְ שֶּלֶה וִיהַלְלוּ לְשִׁמְדְּ הַפוֹב בֵּאֵמֵת:

...tutti i viventi Ti rendano omaggio...

Di Shabbat Tesciuvà si aggiunge: וּכְתֹב לְחַיִּים מוֹבִים כָּל בְּגֵי בִרִיתֶךּ

בָרוּך אַתָּה וְיָ הַפּוֹב שִׁמְדְ וּלְדְּ נָאֶה לְהוֹדוֹת:

שלום מוֹבָה וּבְרָכָה חַיִּים חֵן וָחֶפֶּד וְרַחֲמִים עֲלֵינוּ וְעֵל כָּל יִשְׂרָאֵל עַפֶּּןד. וּבְרְבֵנוּ אָבִינוּ כִּלְּנוּ כְּאֶחָד בְּאוֹר בָּנֵיך. כִּי באוֹר פָּנֵיך אָבִינוּ כִּלְנוּ כְּאֶחָד בְּאוֹר בָּנֵיך. כִּי באוֹר פָּנֵיך נְתִּתְּ לְנִוּ יְיָ אֶלֹהִינוּ תּוֹרַת חַיִּים אַהֲבַה וְחֶפֶּד צְרָכָה בְּעִינִיך לְבָרֵבנוּ וּלְבָרֵך אֶת כָּל וְמוֹב יִהְיֶה בְּעִינֵיך לְבָרֵבנוּ וּלְבָרֵך אֶת כָּל וְמוֹב יִהְיֶה בְּעִינֵיך לְבָרֵבנוּ וּלְבָרֵך אֶת כָּל עַמְר וּבְכָל שָׁעָה בָּל מֵת וּבְכָל שֲעָה בִּעִיר בְּכָל עֵת וּבְכָל שֲעָה בִּשִׁלוֹמַך:

...Ti piaccia benedirci e benedire tutto il Tuo popolo Israel sempre, in ogni momento ed in ogni ora con la Tua pace. Di Shabbat Tesciuvà si aggiunge:

בְּכֵפֶר חַיִּים בְּרֶכָה וְשָׁלוֹם בַּרְנֶסָה מוֹכָה וִישׁוּעָה וְנֶחְכֵּה הַן וָהֶסֶד נִזָּכֵר וְנִכָּתֵב לְפָנֶיךּ אֲנַחְנוּ וְכָל עַמְּךּ יִשְׂרָאֵל לְחַיִּים מוֹבִים וּלְשַׁלוֹם:

בָּרוֹך אַתָּה וְיָ הַמְּבָרֵך אֶת עַמּוֹ וִשְׂרָאֵל בַּשַּׁלוֹם. אַמֵּן:

Possano le mie parole e gli intenti del mio cuore trovare favore di fronte a Te... יַרְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי־פִּי. וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָּנֶיךּ וְיָ צוּרִי וִגְאֵלִי:

È bene aggiungere:

אֶלֹהַי נְצוֹר לְשׁוֹנִי מֵרָע. וּשְׂפָתִי מִדַּבֵּר מִרְמָה:
וְלִמְלַלְלֵי נַפְשִׁי תִדִּם וּלְמִצְווֹתֶיךּ תִּרְדּוֹף נַפְשִׁי וְנַפְשִׁי
נְלִמְלַלֵי נַפְשִׁי תִדִּם וּלְמִצְווֹתֶיךּ תִּרְדּוֹף נַפְשִׁי וְנַפְשִׁי
נְבֶּעְבָּר לַכֹּל תִּהְיָה: יְהִי רָצוֹן מִלְפָנֶיךּ יְיָ אֱלֹהֵי שׁכָּל
וְבֵן יְהִי רָצוֹן מִלְפָנֶיךּ יְיָ אֱלֹהֵי שֻׁתְּרִי בִעָּה שַׁעֲרֵי פַּרְנָסָה
שַׁעֲרֵי חַלְפָה שַׁעֲרֵי חַוְ וָחֶסֶר וְרַחֲמִים וְרָצוֹן מִלְּפָנֶיף:
וְבַלְבָּלָה שַׁעֲרֵי חֵן וְחֶסֶר וְרַחֲמִים וְרָצוֹן מִלְפָנֶיף:

...Lui, nella Sua misericordia, faccia la pace su di noi e su tutto Israel... עָשֶׂה שָׁלוֹם בִּמְרוֹמָיו הוּא בְּרַחֲמָיו יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל בָּל יִשִּׂרָאֵל אָמֵן:

È bene aggiungere:

יָהִי רָצוֹן מִלְפָנֶיךּ יָיָ אֱלֹהֵינוּ וַאלֹהֵי אֲבוֹתִינוּ שֶׁתִּבְנֶה בִּית הַמִּקְרָּשׁ בִּמְהַרָה בְיָמֵינוּ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתָך: יוֹם הַשְּׁמִים וְהָאָרֶץ וֹיְכֵלוּ הַשָּׁמִים וְהָאָרֶץ וְכָל־צְבָאָם: וַיְכַל אֱלֹהִים בִּיוֹם הַשְּׁבִיעִי מְלַאּרְתּוֹ אֲשֶׁר עֲשָׂה. וַיִּשְׁבֹּת בִּיוֹם הַשְּׁבִיעִי מְלַארְתּוֹ אֲשֶׁר עֲשָׂה: וַיְבָרֶך אֱלֹהִים אֶלֹהִים אֶלִהִים הַשְּׁבִיעִי וַיְקַדֵּשׁ אֹתוֹ. כִּי בוֹ שָׁבַת מָבֶּל־מִלַאַכְתוֹ אֲשֵׁר־בַּרֵא אֱלֹהִים לַעֲשִׂוֹת:

...e benedisse il Signore il settimo giorno e lo santificò, poiché in esso cessò da ogni Sua opera...

Ci si siede. Il solo hazan recita:

בָּרוּך אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וֵאלֹהֵי יַעֲלְב. הָאֵל הַנָּבוֹל הַנִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא. אֵל עֶלְיוֹן קוֹנֵה בְּרַחֲמֶיו שָׁמֵיִם וָאָרֵץ:

Chi prega senza minian riprende da qui. Il hazan ed il pubblico recitano:

בְּלֵגְן אָבוֹת בִּדְבָרוֹ מְחֵיֵה מֵתִים בְּמַאֲמָרוֹ.

הָאֵל (הַפֶּּלֶּךְ הַּבְּרוֹ מְחֵיֵה מֵתִים בְּמַאֲמָרוֹ.

הָאֵל (הַפֶּּלֶּךְ הַבְּנִיחַ לְעַמּוֹ בְּיוֹם שַׁבַּת כְּדְשׁוֹ. כִּי בְּם רָצָה לְהָנִיחַ לְעָמּוֹ בְּיוֹם שַׁבַּת כְּדְשׁוֹ. כִּי בָּם רָצָה לְהָנִיחַ לְהָם. לְפָנְיוֹ נַעֲבוֹד בְּיִרְאָה וְפַּחַד: וְנוֹדֶה לִשְׁמוֹ בְּכָל יוֹם תָּמִיד מֵעֵין הַבְּּרְכוֹת. אֵל הַהוֹדְאוֹת אֲדוֹן הַשְּׁלוֹם.

הַבְּרְכוֹת. אֵל הַהוֹדְאוֹת אֲדוֹן הַשְּׁלוֹם.

בְּקְרָשָׁה לְעַם מְדִשְׁנֵי עֹנֶג. זֵכֶר לְמִעְשֵׁה בִּאשׁית:

בראשית:

...Dio, il Santo senza uguali, concede riposo al Suo popolo nel giorno del Suo santo Sabato ... Il solo hazan recita:

אָלהִינוּ בְּמְנוּיְתוּ אֲבוֹתִינוּ רְצֵה בִמְנוּחָתֵנוּ. קַּדְּשֵׁנוּ בְּמִצְוֹתִידְּ. וְתֵן חֶלְּמֵנוּ בְּתוֹרָתְדְּ. שַּבְּעֵנוּ מְשִּבְּדְּ בָּאֲמֶת. וְהַנְחִילֵנוּ וְיָ אֱלֹהִינוּ לְבֵנוּ לְעָבְדְּדְ בָּאֲמֶת. וְהַנְחִילֵנוּ וְיָ אֱלֹהִינוּ בְּאַהְבָה וּבְרָצוֹן שַבַּת לְּדְשֶׁדְ. וְיִשְׁמְחוּ בְדְּ בָּל יִשְׂרָאֵל מְלַדְשִׁי שְׁמֶדְ: בָּרוּדְ אַתָּה וְיָ מַלַדִּשׁ הַשַּׁבָּת:

Ci si alza:

Il Kaddish. vedi nota introduttiva a pag. 32 יָתְגַּבַרל וְיִתְקַדֵּשׁ שְׁמֵה רַבָּא: אָמֵן בְּעָלְמָא דִּי בְרָא כִרְעוּתֵיה וְיַמְלִיךְ מַלְכוּתֵיה בְּחֵיֵּיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בַּעֲגָלָא וּבִזְמַן קָרִיב וְאִמְרוּ אָמֵן:

Il pubblico risponde:

אָמֵן יְהֵא שְׁמֵה רַבָּא מְבָרַך לְעָלַם וּלְעָלְמֵי עַלִמַיַּא יִתִבָּרַך: fin qui

...sia lodato,
glorificato,
innalzato,
portato in alto,
esaltato, elevato
e celebrato il
Nome del
Santo,
benedetto Egli
sia.

וְיִשְׁתַּבֵּח וְיִתְפָּאַר וְיִתְרוֹמֵם וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְהַדָּר וְיִתְעַלֶּה וְיִתְהַלָּל שְׁמֵה דְּקַרְשָׁא בְּרִיךְ הוּא: אָמֵן לְעֵלָּא לְעֵלָּא מִבָּל בִּרְכָתָא שִׁירָתָא תִּשְׁבְּחָתָא וְנֶחֶמָתָא דַּאֲמִירָן בְּעַלְמָא וְאִמְרוּ אָמֵן: אָמֵן אָמֵן יִשְׂרָאֵל קָדָם אֲבוּהוֹן דְבִשְׁמֵיָּא וְאִמְרוּ אָמֵן: אָמֵן

יְהֵא שְׁלֶבֶא רַבָּא מִן שְׁמַיָּא וְחַיִּים מוֹבִים עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן: אָמֵן

עשֶׁה שָׁלוֹם בִּמְרוֹמָיו הוּא בְּרַחֲמָיו יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל בָּל יִשְׂרָאֵל אָמֵן: אָמֵן

Alenu Leshabeah

L'Alenu è una delle nostre preghiere più antiche, tanto che viene attribuita a Giosuè che l'avrebbe composta al momento dell'attraversamento del Giordano e dell'ingresso degli ebrei in Erez Israel.

Per lungo tempo fu parte delle preghiere di Rosh Ha Shanà, poi, in epoca medioevale, per la profondità dei suoi significati fu inserita anche alla conclusione di tutte le tefillot quotidiane.

Nella prima parte si ringrazia il Signore per aver scelto tra tutti il popolo di Israel e se ne proclama l'unicità: "Egli è il nostro Signore e non ve n'è al di fuori di Lui".

Nella seconda parte dominano il tema dell'era messianica, quando scompariranno "gli idoli di legno" ed "i falsi dei", ed il tema del riconoscimento universale di Dio che "sarà Re di tutta la terra".

Cantando questa preghiera innumerevoli martiri salirono sui roghi dell'Inquisizione e morirono riaffermando l'unicità di Dio e la fede assoluta nell'avvento dell'era messianica.

ינוּ לִשַבֶּחַ לַאַרוון הַכֹּל. לֶתֵת וּרֶלֶה ליוצר בראשית. שלא עשנו כגויי הארץ. ולא שמנו כמשפחות הארצות. שלא שם בהם וגרלנו ככל המונם: שהם מִשְׁתַחֲוִים לָאֱלִילִים וּמִתְפַּלִּלִים אֵל אֵל לֹא יוֹשִיע: וָאַנוּ כּוֹרָעִים וּמִשְׁתַּחַוִים לְפָנֵי מֵלֶךּ הַמְּלַכִים הַקַּרוֹשׁ בַּרוּךְ הוּא. שַהוּא שמום ויוסד ארץ. וכסא כבודו בַשַׁמֵיַם מִמַעַל וּשָׁכִינַת עַוּוֹ בָּגָבָהֵי מִרוֹמִים: הוא יַיַ אַלהַינוּ אֵין עוֹד מִלְבַדוֹ. אֱמֶת מַלְבֵּנוּ וָאָין זוּלַתוֹ. כַּכַּתוּב בָּתוֹרַתוֹ: וְיַדַעָתַּ הַיּוֹם אַל לִבָבֶךּ כִּי יָיַ הוּא הָאֱלֹהִים בשמים ממעל ועל הארץ מתחת איז עוד: עַל בֵּן נְכַנֶּיה לְּךְּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לִרְאוֹת מִהַרַה בּתפָאֶרֶת עָזֶּךְ לְהַעַבִיר גִּלוּלִים מִן הַאַרֵץ. עולם כרות יברתון בַּמַלְכוּת שַׁדֵּי. וְכַל בָּגֵי בַשַּׂר וְקַרָאוּ בִּשְׁמֵדְ. להפנות אליך כל רשעי ארץ: יכירוּ וידעוּ כל יושבי תבל. כי לד תכרע כל ברד תשבע כל לשון: לפניד יי אלהינו יכרעו וִיפַלוּ וִלְּכָבוֹד שִׁמְךְ יְקָר יִתְגוּ. וִיקַבְּלוּ כֻלְם טול

Lui è il nostro Dio e non ve ne è altri al di fuori di Lui... מַלְכוּתֶּדְּ. וְתִמְלֹדְ עֲלֵיהֶם מְהֵרָה לְעוֹלָם וְעֶד: כִּי הַמַּלְכוּת שֶּלְדְ הִיא. וּלְעוֹלְמֵי עַד תִּמְלוֹדְ בְּכָבוֹד. כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתֶדְ. וְיָ יִמְלֹדְ לְעוֹלָם וָעֶד: וְכָתוּב. שְׁמֵע יִשְׂרָאֵל וְיָ אֵלֹהֵינוּ יִיָ אֲחַד:

Il Kaddish che segue viene detto dalle persone che sono nell'anno di lutto per un parente stretto o, in mancanza, dal hazan.

יְתְנַּתַר לְוִיתְקַדִּשׁ שְׁמֵה רַבָּא: אָמֵן בְּעַלְמָא דִּי בְרָא כִּרְעוּתֵיה וְיַמְלִיךְ מַלְכוּתִיה בְּחַיֵּיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בַּעַגֶּלָא וּבִזְמֵן קָרִיב וִאִמָרוּ אָמֵן:

Il Kaddish. vedi nota introduttiva a pag. 32

Il pubblico risponde:

אָמֵן יְהֵא שְׁמֵה רַבָּא מְבָרַך לְעָלַם וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא יִתְבָּרַך: fin qui

וֹיִשְׁהַבָּח וְיִתְּפָּאַר וְיִתְרוֹמֵם וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְהַדָּר וְיִתְרוֹמֵם וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְהַדָּר וְיִתְרוֹמֵם וְיִתְנַשָּׂא וְיִתְהַדָּר אָנְיִתְא שִׁירָתְא שִׁירָתְא שִׁירָתְא שִׁירָתְא הַאֲמִירָן בְּעָלְמָא וְאִמְרוּ אָמְרוּ אַמוֹן: אמן

יְהֵא שְׁלְמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָּא וְחַיִּים מוֹבִים עַלְינוּ וְעַל כַּל יִשְׂרָאֵל וְאָמָרוּ אַמֵן: אַמֵן עַלִינוּ וְעַל כַּל יִשְׂרָאֵל וְאָמָרוּ אַמֵן: אַמֵן

...sia lodato, glorificato, innalzato, portato in alto, esaltato, elevato e celebrato il Nome del Santo, benedetto Egli sia.

עשֶׁה שָׁלוֹם בִּמְרוֹמָיו הוּא בְּרַחֲמָיו יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל אָמֵן: אָמֵן

Il hazan invita:

Benedite il Signore degno di benedizione! בַּרְכוּ אֶת יִיָ הַמְבֹרַךְ:

Il pubblico risponde:

בָרוּך יְיָ הַמְבֹרָך לְעוֹלָם וָעֶד:

Igdal

L'Igdal rappresenta uno dei più prestigiosi contributi degli ebrei romani alla liturgia di tutte le tradizioni ebraiche del mondo. È stato infatti composto nella prima metà del 1300 da Emanuele di Salomone Romano ed è stato inserito da italiani, sefarditi e yemeniti al termine dell'Arvit di Shabbat. Gli ashkenaziti lo cantano invece all'inizio di Shahrit di tutti i giorni. L'inno si basa sui tredici articoli di fede come sono stati enumerati da Maimonide:

- 1- esistenza di Dio:
- 2- unicità di Dio;
- 3- non corporeità di Dio;
- 4- eternità di Dio;
- 5- solo a Dio si può rivolgere preghiera e non necessitiamo di intermediari;
- 6- Dio ci ha inviato i suoi Profeti:
- 7- Mosè è il massimo Profeta;
- 8- la Torà scritta ed orale è stata data a Mosè:
- 9- la Torà non sarà mai in alcun modo modificata;
- 10- Dio conosce le azioni degli uomini;
- 11- Dio premia e punisce;
- 12- Dio invierà il Messia;
- 13- i morti risorgeranno.

יִגְדַל אֱלהִים חֵי וְיִשְׁתַּבַּח.

נִמְצָא וְאֵין עֵת אֶל מְצִיאוּתוֹ:

אֶחֶד וְאֵין יָחִיד כְּיִחוּדוֹ.

נָעְלָם וְגַם אֵין סוֹף לְאַחְדּוּתוֹ:

אַין לוֹ דְמוּת הַגּוּף וְאֵינוֹ גּוּף.

לא נַעֲרוֹך אֵלָיו קְדֵשְׁתוֹ:

קַרְמוֹן לְכָל דָּבָר אֲשֶׁר נִבְרָא.

ראשון וְאֵין רֵאשִׁית לְרֵאשִׁיתוֹ:

ּרָנּוֹ אֲדוֹן עוֹלָם לְכָל נוֹצֶר.

יוֹרָה גְּדֻלָּתוֹ וּמַלְכוּתוֹ:

ָשֶׁפַע נְבוּאָתוֹ נְתְנוֹ אֶל.

אַנְשֵׁי סְגוּלְּתוֹ וְתִפְאַרְתוֹ:

לא קם בִּישִׁרָאֵל בִּמשָה עוֹר.

נָבִיא וּמַבִּים אֶת תְּמוּנָתוֹ:

תּוֹרַת אֱמֶת נָתַן לְעַמּוֹ אֵל.

ַעֵל יַדֹ נְבִיאוֹ נָאֱמֵן בֵּיתוֹ:

לא יַחֲלִיף הָאֵל וְלֹא יָמִיר.

דָתוֹ לְעוֹלָמִים לְזוּלָתוֹ:

צוֹפֶה וְיוֹבִעַ סְתָרֵינוּ.

ַ מַבִּים לְסוֹף דָּבֶר בְּקַדְמָתוֹ:

גּוֹמֵל לְאִישׁ חֶסֶׁד בְּמִבְּעָלוֹ.

נוֹתֵן לְרָשָׁע רָע כְּרִשְׁעָתוֹ:

יִשְלַח לְּלֵץ יָמִין מְשִׁיחֵנוּ. לפְּדּוֹת מְחַבֵּי לֵץ יְשׁוּעָתוֹ: מֵתִים יְחֲיֶה אֵל בְּרוֹב חַסְדּוֹ. בָּרוּדְ עֲדִי עַד שֵׁם תְּהִלֶּתוֹ: אֵלֶה שְׁלֹש עֶשְׁרֵה הֵם עַקָּרִים. יְסוֹד תּוֹרַת משָׁה וּנְבוּאָתוֹ: מֵתִים יְחֲיֶה אֵל בְּרוֹב חַסְדּוֹ. בָּרוּדְ עֲדִי עַד שֵׁם תְּהִלֶּתוֹ: אֵלֶה שְׁלֹש עֶשְׂרֵה הֵם עַקָּרִים. תּוֹרַת משֵׁה אֵמֵת וּנְבוּאָתוֹ:

Al Tempio Maggiore di Roma non si dice:

אָדוֹן עוֹלֶם אֲשֶׁר מָלַך. בְּמֶרֶם כָּל יְצִיר נְּבְרָא: לְעֵת נַעֲשָׂה בְּחָבְצוֹ כֹּל. אֲזִי כֶּלֶךְּ שְׁמוֹ נִקְרָא: וְאַחֲרֵי כִּכְלוֹת הַכֹּל. לְבַדּוֹ יִמְלוֹךְ נוֹרָא: וְהוּא הָיָה וְהוּא הֹנֶה. וְהוּא יִהְנֻ יִמְלוֹךְ נוֹרָא: וְהוּא הָיָה וְהוּא הֹנֶה. וְהוּא יִהְנְ בְּתִבְּאָרָה: וְהוּא שָׁחִד וְאֵין שֵׁנִי. לְהַמְשִׁילוֹ לְהַבְּאָרָה: בְּלִי בִאשִׁית בְּלִי תַכְלִית. ולוֹ לְהַחְבִּייְרָה: בְּלִי בִאשִׁית בְּלִי תַכְלִית. ולוֹ הָעוֹז וְהַבִּּשְׂרָה: וְהוּא אֵלִי וְחַי גֹּאֲלִי. וְצוּרְ הַנְחִי בְּעָת צָרָה: וְהוּא גִפִּי וּמְנוֹם יְבְנִת בְּיִה בְּעָת בְּיִרוֹ אַבְּקִיד רוּחִי. בְּעֵת בִּיוֹם אֶקְרָא: בְּיָדוֹ אַבְּקִיד רוּחִי. בְּעֵת אִישׁן וְאָעִירָה: וְעִם רוּחִי נְּוֹלִא יִי לִי וְלֹא אִישׁן וְאָעִירָה: וְעִם רוּחִי נְּוֹלִא.

Nella sua mano affiderò la mia anima, nel sonno e nella veglia: e con l'anima anche il corpo, il Signore è con me e non ho timore.

fin qui.

קרוש

Il Kiddush

Prima della cena festiva si consacra lo Shabbat. Su un calice di vino si recita il brano della creazione del mondo riguardante il Sabato, si benedice il Signore, Creatore del frutto della vite, e lo si ringrazia per aver prescelto il popolo di Israel ed avergli donato lo Shabbat.

Sebbene non valga per uscire d'obbligo, è uso in molte Sinagoghe e tra queste il Tempio Maggiore di Roma, recitarlo al termine dell'Arvit del Sabato. È una reminiscenza storica della funzione che la Sinagoga aveva nei tempi antichi, quando fungeva anche da punto di appoggio per i viandanti ebrei che specialmente il Sabato, interrompendo il viaggio, vi si rifugiavano ed erano accuditi e rifocillati dalla comunità locale.

יום הַשִּשִׁי:

וְיָכֵלוּ הַשָּׁמֵיִם וְהָאָרֶץ וְכָל־צְּבָאָם: וַיְכַל אֱלֹהִים בִּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה. וַיִּשְׁבֹּת בִּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִבָּל־מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה: וַיְבָרֶך אֱלֹהִים אֶת־יוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיְקַדֵּשׁ אֹתוֹ. כִּי בוֹ שָׁבַת מִבָּל־מְלַאכְתּוֹ אֵשֵׁר־בַּרָא אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת:

Genesi 2:1-3

Il capofamiglia chiede ai presenti di partecipare:

בַבְרִי בֶּרַנַן:

Tutti rispondono:

לְחַיִּים:

Per la vita!

בּרוּך אַתָּה וְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶּלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרא פִּרִי הַנָּפָּן:

בְּרוּך אַתָּה יִיָּ. אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. אֲשֶׁר מְּדְשִׁנוּ בְּמִצְוֹתֵיו וְרָצָה בָנוּ. וְשַׁבַּת קַרְשׁוֹ מְּבְרִצוֹן הִנְחִלְנוּ. וִפְּרוֹן לְמַעֲשֵׁה לִּיצִיאַת מִצְרָיִם. כִּי בָנוּ בְחַרְתָּ וְאוֹתְנוּ מִבְּרֹן לְמַעֲשֵׁה לִיצִיאַת מִצְרָיִם. כִּי בָנוּ בְחַרְתָּ וְאוֹתְנוּ לִּיצִיאַת מִצְרָיִם. כִּי בְנוּ בְחַרְתָּ וְאוֹתְנוּ לִּיִצִיאַת מִבְּרִוֹם. וְשַׁבַּת לְּרָשִׁךְ בְּאַהְבָּה וֹנְיִמְנוּ. בָּרוּך אַתָּה יִיָ מְקַהֵּשׁ הַּאַהְבָּה וֹיִם מְבָּרִוֹן הִנְחַלְּתְנוּ. בָּרוּך אַתָּה יִיִ מְקַהִּשּׁׁ בַּאַהְבָּה הַיְשַׁבָּת. Si beve il vino.

בָּרוּך יְיָ אֲשֶׁר נָתַן מְנוּחָה לְעַמּוּ ישׂרָאֵל בִּיוֹם שַׁבַּת לָּרֵש: